

276/2005. (XII. 20.) Korm. rendelet

a környezetvédelmi és vízügyi miniszter irányítása alá tartozó központi és területi államigazgatási szervek feladat- és hatásköréről

A Kormány az államháztartásról szóló, többször módosított 1992. évi XXXVIII. törvény 88. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel, valamint a statisztikáról szóló 1993. évi XLVI. törvény 8. §-ának (6) bekezdésében, a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 110. §-a (7) bekezdés *b)*, *m)* és *o)* pontjában, továbbá a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 3. §-ának (4) bekezdésében, 17. §-ának (5) bekezdésében, 18. §-ának (2) bekezdésében, 45. §-a (7) bekezdésének *c)* és *g)* pontjában, a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 59. §-a (4) bekezdésében, a 63. § (3) bekezdésében, továbbá a 85. § *a)* pontjában, az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 62. §-a (1) bekezdésének *g)* pontjában, a katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezéséről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezéséről szóló 1999. évi LXXIV. törvény 51. §-ának *a)–e)*, *j)–k)* pontjaiban és az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 182. § (2) bekezdésének *k)* pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. § (1) A környezetvédelmi és vízügyi miniszter (a továbbiakban: miniszter) feladat- és hatáskörébe tartozó – külön jogszabályokban meghatározott – egyes környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi igazgatási feladatokat

a) az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség,

b) a területi szervek,

c) a miniszter által alapított Vízügyi Központ és Közgyűjtemények (a továbbiakban: VKK) költségvetési szerv

látják el.

(2) A VKK az alapító okiratában meghatározott – a zizek kártételei elleni védelemmel, egyes vízrajzi tevékenységgel, közműves vízellátással és szennyvízkezeléssel kapcsolatos – feladatokat lát el.

Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség

2. § (1) Az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (a továbbiakban: Főfelügyelőség) felügyeleti szerve a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium (a továbbiakban: Minisztérium).

(2) A Főfelügyelőség

a) a miniszter irányítása alatt működő minisztériumi hivatal, önállóan gazdálkodó, központi költségvetési szerv;

b) illetékessége az ország egész területére kiterjed, székhelye: Budapest;

c) vezetőjét a miniszter nevezi ki és menti fel;

d) szervezeti és működési szabályzatát a miniszter hagyja jóvá.

3. § A Főfelügyelőség állami feladatként ellátandó alaptevékenysége körében

a) gyakorolja

aa) a külön jogszabályokban meghatározott első fokú környezetvédelmi, természetvédelmi, valamint vízügyi hatósági, szakhatósági jogköröket,

ab) a külön jogszabályokban meghatározott első fokú környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi hatósági, szakhatósági jogkörök esetében a másodfokú hatósági, szakhatósági jogkört;

b) koordinálja a határokon áterjedő környezeti hatásokkal kapcsolatos hatósági feladatokat;

c) szolgáltatja a Minisztérium által kért, a kormányzati munka ellátásához szükséges és tevékenysége során keletkezett adatokat;

d) elemzi és értékeli a feladat- és hatáskörét érintő jogszabályok végrehajtását;

e) ellenőrzi a területi szervek hatósági munkáját, a jogerős határozatba foglalt kötelezettségek teljesülését;

f) véleményezi a feladat- és hatáskörét érintő jogszabálytervezeteket;

g) a hatósági feladatai során önállóan, egyéb feladatoknál pedig a Minisztérium felkérése alapján közreműködik a nemzetközi feladatok végrehajtásában;

h) vezeti a külön jogszabályokban meghatározott nyilvántartásokat és névjegyzékeket;

i) ellátja az integrált szennyezés megelőzéssel, az elérhető legjobb technikák műszaki dokumentációinak kidolgozásával kapcsolatos, továbbá a továbbképzési feladatokat;

j) ellátja mindazokat a feladatokat, amelyeket jogszabály a feladatkörébe utal.

4. § A Főfelügyelőségnek a 3. § a) pont aa) alpontjában meghatározott elsőfokú környezetvédelmi, természetvédelmi, valamint vízügyi hatósági döntései ellen benyújtott fellebbezéseket a Minisztérium mint közvetlen felettes szerv bírálja el.

5. § A Főfelügyelőség vállalkozási tevékenységet nem folytathat.

Területi szervek

6. § (1) A miniszter feladat- és hatáskörébe tartozó környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi igazgatás, közszolgáltatás és vagyonkezelés területi feladatait, ha jogszabály másként nem rendelkezik,

a) a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségek,

b) a környezetvédelmi és vízügyi igazgatóságok,

c) a nemzeti park igazgatóságok

látják el.

(2) Az (1) bekezdés a)–c) pontjaiban felsorolt szervezetek felügyeleti szerve – a 7. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt kivétellel – a Minisztérium.

Környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség

7. § (1) A környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség (a továbbiakban: Felügyelőség)

a) a miniszter irányítása alatt működő önálló jogi személy, önállóan gazdálkodó, központi költségvetési szerv;

b) közigazgatási eljárásban felettes, valamint felügyeleti szerve a Főfelügyelőség;

c) elnevezését és székhelyét a rendelet *melléklete* tartalmazza, illetékességi területét a miniszter rendeletben állapítja meg;

d) vezetőjét a közigazgatási államtitkár (a továbbiakban: államtitkár) nevezi ki, és gyakorolja a munkáltatói jogkört;

e) szervezeti és működési szabályzatát az államtitkár hagyja jóvá.

(2) A Felügyelőség vállalkozási tevékenységet nem folytathat.

8. § (1) A Felügyelőség állami feladatként ellátandó alaptevékenysége körében a (2)–(7) bekezdésekben foglalt feladatokat lát el.

(2) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, gyakorolja a külön jogszabályban meghatározott elsőfokú

a) környezetvédelmi,

b) természetvédelmi,

c) tájvédelmi és

d) vízügyi

hatósági, szakhatósági jogköröket.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott vízügyi, illetve természetvédelmi hatósági, szakhatósági eljárásokban, ha a döntéshez, illetőleg szakhatósági állásfoglaláshoz vagy a tényállás tisztázásához olyan adat, illetőleg tény ismerete szükséges, amellyel állami alaptevékenysége körében a Felügyelőség illetékességi területén működő környezetvédelmi és vízügyi igazgatóság, illetve nemzeti park igazgatóság rendelkezik, a Felügyelőség az említett állami szervek megkeresésével jár el.

(4) A Felügyelőség

a) működteti a hatósági tevékenység ellátásához szükséges laboratóriumot;

b) vezeti a külön jogszabályok szerinti nyilvántartásokat;

c) összegyűjti és az Információs Rendszer rendelkezésére bocsátja az annak működéséhez szükséges – feladatkörével összefüggő – adatokat, továbbá együttműködik más ellenőrző és információs rendszerekkel.

(5) Ellátja

a) a miniszter által meghatározott feladatmegosztás szerint a környezet állapotának és használatának figyelemmel kíséréséhez, igénybeveteli és terhelési adatainak méréséhez, gyűjtéséhez, feldolgozásához és nyilvántartásához kialakított környezetvédelmi mérő-, észlelő-, ellenőrző hálózat (monitoring), valamint az Országos Környezetvédelmi Információs Rendszer (a továbbiakban együtt: Információs Rendszer) működtetéséhez szükséges – hatáskörébe utalt – területi, valamint

b) a jogerős hatósági határozaton alapuló ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzéssel kapcsolatos, külön jogszabályban meghatározott feladatokat.

(6) Közreműködik

a) a nemzetközi feladatok végrehajtásában,

b) III. fokú készültség esetén az ár- és belvízvédekezés, valamint a vízminőségi kárelhárítás – külön jogszabályban meghatározott – feladatainak ellátásában.

(7) Véleményezi

a) a települési önkormányzatok környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi tárgyú rendelet- és határozattervezeteit, a környezet állapotát érintő terveinek tervezetét és a környezetvédelmi programokat,

b) a kiemelt térségekre vonatkozó, a regionális, a megyei és a kistérségi területfejlesztési koncepciót és programot, a kiemelt térségi és a megyei területrendezési tervet, a helyi építési szabályzatokat, valamint a településrendezési terveket,

c) a felszámolási, végelszámolási eljárásban a környezeti károsodások, terhek rendezését elrendelő határozat végrehajtására a felszámoló által kötött szerződést, közbenső mérleget, vagyonfelosztási javaslatot.

(8) A Felügyelőség

a) hozzáférhetővé teszi a környezet állapotáról szerzett adatokat, és megfelelő tájékoztatást ad azokról;

b) segíti az illetékességi területén működő önkormányzatokat környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi hatósági feladataik ellátásában;

c) részt vesz a környezeti tudat- és szemléletformáló feladatok ellátásában.

9. § A Felügyelőség a 8. §-ban foglaltakon túl

a) javaslatot tesz az ország területének a légszennyezettség mértéke alapján zónákba (agglomerációkba) történő besorolására;

b) a határértéket meghaladó légszennyezettségű településekre, térségekre és zónákra intézkedési programot készít, nyilvánosságra hozza, irányítja és végrehajtja azt;

c) közreműködik

ca) a füstködriadó (szmogriadó) terv kidolgozásában, a riadó kezdeményezésében és a terv végrehajtásában, és

cb) a vízgyűjtő-gazdálkodási tervezési részegységek összeállításában;

d) szennyezéscsökkentési intézkedési tervet dolgoz ki;

e) ellátja mindazokat a feladatokat, amelyeket jogszabály a feladatkörébe utal.

Környezetvédelmi és vízügyi igazgatóság

10. § A környezetvédelmi és vízügyi igazgatóság (a továbbiakban: Igazgatóság)

a) a miniszter irányítása alatt működő önálló jogi személy, önállóan gazdálkodó, központi költségvetési szerv;

b) elnevezését és székhelyét a rendelet melléklete tartalmazza, működési területét a miniszter rendeletben állapítja meg;

c) vezetőjét az államtitkár nevezi ki, és gyakorolja a munkáltatói jogkört;

d) szervezeti és működési szabályzatát az államtitkár hagyja jóvá.

11. § (1) Az Igazgatóság állami feladatként ellátandó alaptevékenysége körében a (2)–(4) bekezdésben foglalt feladatokat látja el.

(2) Az Igazgatóság

a) véleményezi a kiemelt térségekre vonatkozó, a regionális, a megyei és a kistérségi területfejlesztési koncepciót és programot, a kiemelt térségek és a megyei területrendezési tervet;

b) koordinálja, illetőleg közreműködik a működési területe vízgazdálkodását érintő koncepciók és tervek elkészítésében;

c) gondoskodik a közcélú, állami és önkormányzati, továbbá saját célú vízi létesítmények fejlesztési, fenntartói, üzemeltetési összhangjának megteremtéséről.

(3) Közreműködik

a) a nemzetközi, különösen a határvízi egyezményekből adódó feladatok ellátásában,

b) a települési ivóvízminőség-javítással, valamint a települési szennyvizek tisztításával és ártalommentes elhelyezésével kapcsolatos nemzeti és regionális programok elkészítésében,

c) a környezetvédelmi és vízügyi kutatási, oktatási, nevelési és ismeretterjesztési tevékenységben.

(4) Az Igazgatóság

a) vezeti a külön jogszabály szerinti nyilvántartásokat;

b) ellátja – a miniszter által meghatározott feladatmegosztás szerint – az Információs Rendszer működtetéséhez szükséges – feladatkörébe utalt – területi feladatokat;

c) összegyűjti és az Információs Rendszer rendelkezésére bocsátja az annak működéséhez szükséges – feladatkörével összefüggő – adatokat, továbbá együttműködik más ellenőrző és információs rendszerekkel;

d) együttműködik

da) a helyi önkormányzatokkal a környezetvédelmi és vízgazdálkodási feladatok megoldásában, továbbá

db) a vízgazdálkodási társulatokkal;

e) ellátja a Területi Vízgazdálkodási Tanács működésével kapcsolatos – külön jogszabályban meghatározott – feladatokat;

f) gyakorolja a jogelőd vízügyi igazgatóságok által alapított gazdasági társaságok tekintetében az alapítói jogokat.

12. § (1) Az Igazgatóság a 11. §-ban foglaltakon túl

a) a Felügyelőség megkeresése esetén állami alaptevékenysége körében külön jogszabály szerint szakértőként, vagy a 8. § (3) bekezdésben foglaltak teljesítésével, közreműködik a vízügyi hatósági, szakhatósági eljárásokban;

b) ellátja a vagyonezedeői feladatokat a vagyonezedeelésében lévő kincstári vagyontárgyak tekintetében.

(2) Ellátja továbbá

a) az ágazati céllelőirányzat működésével, illetve működtetésével kapcsolatos,

b) a távlati ivóvízbázisok védelmével kapcsolatos fenntartói,

c) az üzemelő vízbázisok védelmével kapcsolatos,

d) a vízrajzi tevékenységgel kapcsolatos, a környezeti monitoring keretében nem tartozó,

e) a vízkár-elhárítással, környezeti és vízminőségi kárelhárítással kapcsolatos

külön jogszabályokban meghatározott feladatokat.

(3) Működteti

a) külön jogszabály alapján az e feladat ellátására át nem adott kizárólagos állami tulajdonban lévő vízi létesítményeket, és

b) az állami tulajdonú felszíni vizek, vízi létesítmények kezelésének ellátásához szükséges laboratóriumokat.

(4) Az (1)–(3) bekezdésben foglaltakon túl

a) végzi a vagyonezedeelésében lévő állami tulajdonú vizek szabályozását, mederfenntartását, partvédelmét;

b) gondoskodik a vagyonezedeelésében lévő vizeken

ba) a vízi utak, valamint a menedék- és szükségkikötők rendeltetésre alkalmas állapotban tartásáról, fejlesztéséről,

bb) a hajóút kijelöléséről, kitűzéséről, a vízi közlekedés irányítására szolgáló jelek kihelyezéséről és karbantartásáról, a Közlekedési Főfelügyelet rendelkezése alapján kihelyezett egyéb jelekkel együtt,

bc) a vízminőség-védelmi nádgazdálkodásról;

c) összeállítja a vízgyűjtő-gazdálkodási tervezési részegység terveit;

d) értékeli működési területének vízkészletállapotát és elkészíti a vízmérleget;

e) közreműködik a szennyezéscsökkentési intézkedési terv kidolgozásában;

f) területi hulladékgazdálkodási tervet készít;

g) ellátja mindazokat a feladatokat, amelyeket jogszabály a feladatkörébe utal.

13. § Az Igazgatóság az alaptevékenységén túlmenően vállalkozási tevékenységet az alapító okiratában tételesen megjelölt körben folytathat, amely nem akadályozhatja alaptevékenysége ellátását.

Nemzeti park igazgatóság

14. § A nemzeti park igazgatóság (a továbbiakban: NPI)

a) a miniszter irányítása alatt működő önálló jogi személy, önállóan gazdálkodó, központi költségvetési szerv;

b) elnevezését és székhelyét a rendelet melléklete tartalmazza, működési területét a miniszter rendeletben állapítja meg;

c) vezetőjét az államtitkár nevezi ki, és gyakorolja a munkáltatói jogkört;

d) szervezeti és működési szabályzatát az államtitkár hagyja jóvá.

15. § Az NPI állami alapfeladatként, illetve állami feladatként ellátandó alaptevékenysége körében

a) véleményezi

aa) a kiemelt térségekre vonatkozó, a regionális, a megyei és a kistérségi területfejlesztési koncepciót és programot, a kiemelt térségek és a megyei területrendezési tervet, a helyi építési szabályzatot, valamint a településrendezési terveket, és

ab) a helyi jelentőségű védett természeti területek fenntartási tervét;

b) szervezi és irányítja az igazgatóság természetvédelmi őrszolgálatát, továbbá segíti az önkormányzati természetvédelmi őrszolgálatot, és közreműködik a régészeti örökség védelmével kapcsolatos őrzési feladatok ellátásában;

c) ellátja

ca) a természetvédelmi kutatással, és

cb) az élőhelyek fenntartásával és rehabilitációjával kapcsolatos feladatokat;

- d) vezeti a működési területén lévő védett természeti területek és természeti értékek nyilvántartását, gondoskodik a természetvédelmi célú nyilvántartások vezetéséhez szükséges elsődleges és másodlagos adatgyűjtésről, illetve működteti a feladatkörével összefüggő területi monitoring és információs rendszert, együttműködik más információs és ellenőrző rendszerekkel;
- e) természetvédelmi bemutató, ismeretterjesztő, oktatási célú, valamint turisztikai létesítményeket tart fenn és működtet, közreműködik a természetvédelmi kutatási, oktatási, nevelési és ismeretterjesztési tevékenységekben;
- f) segítséget nyújt a természet védelmével kapcsolatos feladatok ellátásához a helyi önkormányzatoknak;
- g) kapcsolatot tart természetvédelmi kezelési feladatokat ellátó más szervezetekkel és természetes személyekkel;
- h) közreműködik az ár- és belvízvédekezéssel kapcsolatos – külön jogszabályban meghatározott – feladatok ellátásában;
- i) együttműködik a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal regionális irodáival a hivatal a külön jogszabályban meghatározott kulturális örökségvédelemmel kapcsolatos feladatainak ellátásában.

16. § (1) Az NPI állami feladatként ellátandó alaptevékenysége körében a 15. §-ban foglaltakon túl – a Felügyelőség megkeresése esetén – külön jogszabály szerint szakértőként, vagy a 8. § (3) bekezdésben foglaltak teljesítésével, közreműködik a természetvédelmi hatósági, szakhatósági eljárásokban.

(2) Ellátja

- a) a vagyonkezelői feladatokat a vagyonkezelésében lévő kincstári vagyontárgyak tekintetében,
- b) az ágazati célelőirányzat működésével, illetve működtetésével kapcsolatos külön jogszabályokban meghatározott feladatokat,
- c) a védett és fokozottan védett természeti értékek, védett és fokozottan védett természeti területek, a Natura 2000 területek, valamint a nemzetközi természetvédelmi egyezmény hatálya alá tartozó területek és értékek természetvédelmi kezelésével kapcsolatos feladatokat, kivéve azokat a feladatokat, amelyeket más szerv vagy természetes személy köteles ellátni,
- d) a miniszter körzeti erdő- és vadgazdálkodási tervvel kapcsolatos jogkörét érintő előkészítő feladatokat, és
- e) a területek védetté, illetve Natura 2000 területté nyilvánításával, továbbá az érzékeny természeti területek létesítésével, működtetésével kapcsolatos – külön jogszabályokban meghatározott – feladatokat.

(3) Elkészíti

- a) a fokozottan védett, megkülönböztetett védelmet igénylő, illetőleg a környezeti ártalmak által közvetlenül veszélyeztetett barlangok állapotfelmérését, valamint
- b) a természetvédelmi kezelési terveket.

(4) Az NPI

- a) előkészíti a védett növénytársulások fenntartására, kezelésére vonatkozó tervet,
- b) megállapítja és nyilvántartja az egyedi tájértékeket,
- c) gondoskodik az elkobzott természeti értékek őrzéséről,
- d) figyelemmel kíséri a természet és élővilág állapotát.

(5) Közreműködik továbbá

- a) az erdővagyon-védelmi tevékenységben,
- b) a természetvédelmi szempontból védetté nem nyilvánított természetes növény- és állatvilág (vadászható, halászható vad- és halfajok, az ősi hazai háziastított állatfajok, fajták és ezek génkészletei) védelmében, és
- c) az agrár-környezetvédelmi programokkal kapcsolatos – külön jogszabályban meghatározott – feladatok ellátásában.

(6) Ellátja mindazokat a feladatokat, amelyeket jogszabály a feladatkörébe utal.

17. § Az NPI az alaptevékenységén túlmenően vállalkozási tevékenységet az alapító okiratában megjelölt körben folytathat, amely nem akadályozhatja alaptevékenysége ellátását.

Záró rendelkezések

18. § (1) Ez a rendelet 2006. január 1. napján lép hatályba, eljárásjogi rendelkezéseit a hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(2) A rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség, az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főigazgatóság és a környezetvédelmi és vízügyi miniszter irányítása alá tartozó területi szervek feladat- és hatásköréről szóló 341/2004. (XII. 22.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) hatályát veszti.

(3) A rendelet hatálybalépésével hatályát veszti a közfürdők létesítéséről és működéséről szóló 121/1996. (VII. 24.) Korm. rendeletnek a természetes fürdővizek minőségi követelményeiről, valamint a természetes fürdőhelyek kijelöléséről és üzemeltetéséről szóló 273/2001. (XII. 21.) Korm. rendelet 11. § (5) bekezdésének c) pontjával megállapított 3. § (2) bekezdésének felvezető szövegrésze, a közfürdők

létesítéséről és működéséről szóló 121/1996. (VII. 24.) Korm. rendelet módosításáról szóló 273/2002. (XII. 21.) Korm. rendelet 2. §-a, az egyes környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi feladat- és hatásköröket megállapító kormányrendeletek módosításáról szóló 269/2003. (XII. 24.) Korm. rendelet 5. §-a, 12. §-ának *b*) pontja, 15. §-ának (1) bekezdése és 28. §-a, valamint az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség, az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főigazgatóság és a környezetvédelmi és vízügyi miniszter irányítása alá tartozó területi szervek feladat- és hatásköréről szóló 341/2004. (XII. 22.) Korm. rendelet módosításáról szóló 138/2005. (VII. 15.) Korm. rendelet 1. §-a is.

(4) Az R. hatályon kívül helyezésével megszűnő Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főigazgatóság (a továbbiakban: OKTVF) jogutódja – a 2005. december 31-i mérleg alapján kimutatott – vagyoni jogok és kötelezettségek tekintetében a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium.

(5) A megszűnő OKTVF jogutódja

a) a közhatalmi feladatok tekintetében a köztisztviselőket foglalkoztató Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség;

b) vizek kártételei elleni védelemmel, egyes vízrajzi tevékenységgel, közműves vízellátással és szennyvízkezeléssel kapcsolatos, nem közhatalmi feladatok, továbbá a vízügyi beruházások tekintetében a környezetvédelmi és vízügyi miniszter által alapított, közalkalmazottakat foglalkoztató Vízügyi Központ és Közgyűjtemények;

c) ¹az állami felelősségi körbe tartozó kármentesítési projektek beruházói feladatai tekintetében – a környezetvédelmi és vízügyi miniszter által meghatározott feladatmegosztás szerint – a közalkalmazottakat foglalkoztató Vízügyi Központ és Közgyűjtemények, illetőleg a közalkalmazottakat foglalkoztató környezetvédelmi és vízügyi igazgatóságok;

d) egyéb feladatok tekintetében a köztisztviselőket foglalkoztató Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium, illetve nem közhatalmi feladatok tekintetében, a környezetvédelmi és vízügyi miniszter által alapított, jogszabály alapján általa kijelölt, munkavállalókat, illetve közalkalmazottakat foglalkoztató szervezet.

Módosuló jogszabályok

19. § A közfürdők létesítéséről és működéséről szóló 121/1996. (VII. 24.) Korm. rendelet 3. §-a (2) bekezdésének felvezető mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal kérelemre felmentést adhat vízforgató berendezés létesítése, illetve üzemeltetése alól az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség szakvéleményének figyelembevételével, a medence jó hidraulikai kialakítása esetén, ha”

20. § (1) A vizek kártételei elleni védekezés szabályairól szóló 232/1996. (XII. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 12. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

12. § „(1) A Vízügyi Központ és Közgyűjtemények (a továbbiakban: VKK) és a KÖVIZIG-ek állandó (éjjel-nappal) ügyeletet tartanak.”

(2) A Rendelet 14. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A védekezési készütségi fokozatok elrendeléséről, módosításáról és megszüntetéséről]

„ *a*) a KÖVIZIG-ek a VKK ügyeletét, a védelmi bizottság elnökét és az ügyelettel rendelkező egyéb (így például rendvédelmi) szerveket,”

[haladéktalanul tájékoztatják.]

(3) A Rendelet 18. §-a (1) bekezdésének *a*) és *b*) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[Védekezési tevékenységeikről a készütség ideje alatt naponta kötelesek:]

„ *a*) KÖVIZIG-ek – a helyi önkormányzatok és a víztársulatok védekezési tevékenységéről is – 9 óráig a VKK műszaki ügyeletének jelentést tenni,

b) a polgármesterek az illetékes KÖVIZIG, a budapesti főpolgármesteri hivatal műszaki ügyelete a VKK műszaki ügyeletére tájékoztatást adni,”

21. § (1) A vízminőségvédelmi kárelhárítással összefüggő feladatokról szóló 132/1997. (VII. 24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kormányrendelet) 1. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

¹ A 18. § (5) bekezdésének *c*) pontja a Magyar Közlöny 2006. évi 7. számában megjelent helyesbítésnek megfelelő szöveg.

„(4) A környezetvédelmi és vízügyi miniszter a kárelhárítás országos irányítását a területi szervek (KÖVIZIG, KTVF) tekintetében a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium közigazgatási államtitkára (a továbbiakban: államtitkár) útján látja el.”

(2) A Kormányrendelet 7. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A gyakorlat megtartása – az államtitkár jóváhagyásával – mellőzhető abban az évben, melyben a KÖVIZIG III. fokú kárelhárítási készültségben volt.”

(3) A Kormányrendelet 9. §-ának (2) és (3) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az államtitkár, a KÖVIZIG és a KTVF a rendkívüli szennyezéssel kapcsolatos bejelentésről kötelesek egymást azonnal tájékoztatni.

(3) A Vízügyi Központ és Közgyűjteménynél, a KÖVIZIG-eknél és a KTVF-eknél állandó ügyeletet kell tartani.”

(4) A Kormányrendelet 13. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kárelhárítás központi műveleti irányítását ellátó védelmi törzs felállításáról a kárelhárítás mértékétől vagy tartósságától függően az államtitkár dönt.”

(5) A Kormányrendelet 14. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a kárelhárítás ellátásához a saját erőforrás nem elegendő, a károkozó a KÖVIZIG-nél, a KÖVIZIG és KTVF vezetője az államtitkárnál kezdeményezi más vízügyi, illetőleg környezetvédelmi szervek erőforrásainak (így például anyagainak és eszközeinek) igénybevételét.”

(6) A Kormányrendelet 15. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

15. § „Kárelhárítási készültség esetén a KÖVIZIG és a KTVF vezetője saját szervezeténél folyamatos kárelhárítási szakmai ügyelet tartását rendelheti el.”

(7) A Kormányrendelet 17. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az e rendelet szerinti feladatok ellátását végző központi költségvetési szervek felmerülő kiadásait maguk fedezik, de a kárelhárítás befejezése után a költségeknek károkozóra, illetőleg – ismeretlen károkozó esetén – az elszennyeződött víz vagy vízelélesztés tulajdonosára való áthárításáról intézkednek.”

22. § Az országos településrendezési és építés követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet 3. számú melléklet 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. KvVM

– illetékes környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség környezetvédelem
– nemzeti park igazgatóság természet- és tájvédelem”

23. § A vízgazdálkodási feladatokkal összefüggő alapadatokról szóló 178/1998. (XI. 6.) Korm. rendelet 4. §-a (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A VIZIR működtetése a Vízügyi Központ és Közgyűjtemények feladata.”

24. § A katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezéséről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről szóló 1999. évi LXXIV. törvény végrehajtásáról szóló 179/1999. (XII. 10.) Korm. rendelet 2. §-a (2) bekezdésének „az Országos Vízügyi Főigazgatóság” szövegrésze helyébe „a Vízügyi Központ és Közgyűjtemények” szövegrész lép.

25. § (1) A természetvédelmi örökre, illetve őrszolgálatokra vonatkozó részletes szabályokról szóló 4/2000. (I. 21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) 4. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A természetvédelmi őri vizsgát a Minisztérium háromtagú vizsgabizottsága előtt kell letenni, a vizsgára való felkészítést az igazgatóság biztosítja, a vizsgáztatást a Minisztérium szervezi, és kiadja a természetvédelmi őri vizsga tananyagát.”

(2) A Kr. 7. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az állami és az önkormányzati természetvédelmi őr évente rendszeres továbbképzésen köteles részt venni, amelyet az igazgatóság vagy a Minisztérium szervez.”

(3) A Kr. 8. §-a (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A nyilvántartást]

„ a) valamennyi őr vonatkozásában (országos nyilvántartás) a Minisztérium,”

[vezeti.]

26. § Az informatikai és hírközlési miniszter feladat- és hatásköréről szóló 141/2002. (VI. 28.) Korm. rendelet Függelékének Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium alcíme helyébe a következő rendelkezés lép:

„*Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium*

- Országos Meteorológiai Szolgálat
- Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség
- Vízügyi Központ és Közgyűjtemények
- környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségek
- környezetvédelmi és vízügyi igazgatóságok
- nemzeti park igazgatóságok
- vízügyi és árvízvédelmi intézmények”

27. § A környezetvédelmi és vízügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 155/2002. (VII. 9.) Korm. rendelet 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

9. § „A miniszter feladatait a minisztérium hivatali szervezete, az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség, a Vízügyi Központ és Közgyűjtemények, az Országos Meteorológiai Szolgálat, a területi szervek, valamint a külön jogszabályok alapján a minisztérium költségvetési alapokmánya szerint irányítása alá tartozó szervek tevékenysége útján látja el.”

28. § A környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) részt vevő szervezetek nyilvántartásáról szóló 74/2003. (V. 28.) Korm. rendelet 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

1. § „A hitelesített környezeti nyilatkozattal rendelkező természetes és jogi személyeket, valamint jogi személyiséggel nem rendelkező szervezeteket (a továbbiakban: szervezet) az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (a továbbiakban: OKTVF) veszi a környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer nyilvántartásába.”

29. § (1) A vízgyűjtő-gazdálkodás egyes szabályairól szóló 221/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 3. §-a (3) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A vízgyűjtő-gazdálkodási terv elkészítéséről a környezetvédelmi és vízügyi miniszter (a továbbiakban: miniszter) gondoskodik. Az illetékes hatóságok közreműködésével a tervhez:]

„ *c*) az országos szintű tervet a Vízügyi Központ és Közgyűjtemények (a továbbiakban: VKK)”

[állítja össze.]

(2) A Rendelet 14. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A környezeti elemek, természeti értékek védelme, továbbá a vizek hasznosítását, a vízigények kielégítését szolgáló követelmények érvényesítése szempontjából megkülönböztetett védelmet igénylő területekről a külön jogszabályok figyelembevételével készült, külön nyilvántartást a miniszter által kijelölt szerv naprakész állapotban tartja.”

30. § A 2005. évre szóló Országos Statisztikai Adatgyűjtési Programról szóló 303/2004. (XI. 2.) Korm. rendelet 1. számú melléklet, valamint 3. számú melléklet Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium alcímében az 1066/05 Levegőtisztaság-védelmi adatok adatszolgáltatóinak meghatározása részében az „Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főigazgatóság” szövegrész helyébe a „környezetvédelmi és vízügyi miniszter által kijelölt szervezet” szövegrész lép.

31. § Az egységes digitális rádiótávközlő rendszer létrehozásával és működtetésével kapcsolatos feladatokkal megbízott kormánybiztos feladat- és hatásköréről szóló 98/2005. (V. 26.) Korm. rendelet 3. §-ának *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A kormánybiztos]

„ *a*) koordinálja készenléti felhasználói körbe tartozó [a 279/2001. (XII. 23.) Korm. rendelet hatálya alá tartozó szervezetek, valamint az Országos Mentőszolgálat és a Vízügyi Központ és Közgyűjtemények], illetve az e szervezetek felügyeletét ellátó közigazgatási szervezeteknek az EDR-rel kapcsolatos tevékenységét, e jogkörében adatokat és tájékoztatást kérhet;”

Melléklet a 276/2005. (XII. 20.) Korm. rendelethez

A környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségek elnevezése és székhelye

Észak-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség, Győr
Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség, Szombathely
Közép-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség, Székesfehérvár
Dél-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség, Pécs
Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség, Budapest
Alsó-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség, Baja
Felső-Tisza-vidéki Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség, Nyíregyháza
Közép-Tisza-vidéki Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség, Szolnok
Alsó-Tisza-vidéki Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség, Szeged
Észak-magyarországi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség, Miskolc
Tiszántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség, Debrecen
Körös-vidéki Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség, Gyula

II.

A környezetvédelmi és vízügyi igazgatóságok elnevezése és székhelye

Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság, Győr
Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság, Szombathely
Közép-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság, Székesfehérvár
Dél-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság, Pécs
Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság, Budapest
Alsó-Duna-völgyi Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság, Baja
Felső-Tisza-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság, Nyíregyháza
Közép-Tisza-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság, Szolnok
Alsó-Tisza-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság, Szeged
Észak-magyarországi Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság, Miskolc
Tiszántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság, Debrecen
Körös-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság, Gyula

III.

A nemzeti park igazgatóságok elnevezése és székhelye

Aggteleki Nemzeti Park Igazgatóság, Jósza
Balatoni Nemzeti Park Igazgatóság, Csopak
Bükki Nemzeti Park Igazgatóság, Eger
Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóság, Pécs
Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság, Esztergom
Fertő-Hanság Nemzeti Park Igazgatóság, Sarród
Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóság, Hortobágy
Kiskunsági Nemzeti Park Igazgatóság, Kecskemét
Körös-Maros Nemzeti Park Igazgatóság, Szarvas
Órségi Nemzeti Park Igazgatóság, Óriszentpéter

13/2

66/2005. (XII. 22.) EüM rendelet

a munkavállalókat érő zajexpoziációra vonatkozó minimális egészségi és biztonsági követelményekről

A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Mvt.) 88. §-a (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján – a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. § E rendelet előírásait a szervezett munkavégzés keretében végzett minden olyan tevékenységre alkalmazni kell, amikor a munkavégzés során a munkavállalók zajból származó kockázatnak ténylegesen vagy vélhetően ki vannak téve.

2. § E rendelet alkalmazásában

a) *hangnyomás csúcserőértéke (p csúcs)*: a C súlyozó szűrővel mért pillanatnyi hangnyomás legmagasabb értéke;

b) *napi zajexpozíció szintje (L EX,8h) [dB(A) 20 m mPa-ra vonatkoztatva]*: a zajexpozíció idővel súlyozott átlaga egy nyolcórás munkanapra vonatkoztatva, a melléklet 5.1.2. pontja szerint meghatározva. A munkahelyen fellépő mindenfajta zaj idetartozik, az impulzusos jellegű zajokat is beleértve;

c) *heti zajexpozíció szintje (L EX,8h)*: a napi zajexpozíció idővel súlyozott átlaga öt nyolcórás munkanapból álló munkahétre vonatkoztatva, a melléklet 5.1.3. pontja szerint meghatározva;

d) *legnagyobb hangnyomásszint (L max)*: az értékelési idő alatt C súlyozó szűrővel és csúcs (peak) időállandóval mért legnagyobb hangnyomásszint;

e) *zajterhelés*: a munkahelyen fellépő zaj egyenértékű A-hangnyomásszintje (L Aeq) a melléklet 4.6.2. pontja szerint meghatározva.

3. § (1) E rendelet alkalmazásában a napi zajexpozíció szintjére és a legnagyobb hangnyomásszintre vonatkozó zajexpozíciós határértékek, illetve a zajexpozíciós beavatkozási határértékek (a továbbiakban: beavatkozási határértékek) a következők:

a) zajexpozíciós határértékek:

L EX,8h = 87 dB(A), illetve

p csúcs [L max] = 200 Pa [140 dB(C)]

b) felső beavatkozási határértékek:

L EX,8h = 85 dB(A), illetve

p csúcs [L max] = 140 Pa [137 dB(C)];

c) alsó beavatkozási határértékek:

L EX,8h = 80 dB(A), illetve

p csúcs [L max] = 112 Pa [135 dB(C)].

(2) A zajexpozíciós határértékek alkalmazása esetén a munkavállalót érő tényleges zajexpozíciót a munkavállaló által viselt egyéni hallásvédő eszköz zajcsökkentő hatásának figyelembevételével kell meghatározni a melléklet 5.2. pontja szerint. A beavatkozási határértékek alkalmazása esetén az egyéni hallásvédő eszköz hatását nem kell figyelembe venni.

(3) Olyan tevékenységek esetén, amelyeknél a napi zajexpozíció szintje egyik napról a másikra jelentősen változik, a zajexpozíciós és a beavatkozási határértékek alkalmazásához a heti zajexpozíciót lehet figyelembe venni, feltéve hogy

a) a megfelelően ellenőrzött heti zajexpozíció szintje nem haladja meg a 87 dB(A) zajexpozíciós határértéket és

b) megfelelő intézkedésekkel a lehető legkisebb mértékűre csökkentik az ilyen tevékenységekkel összefüggő kockázatot.

4. § (1) Az Mvt. 54. § (2) bekezdése szerinti kockázatértékelés (a továbbiakban: kockázatértékelés) keretében a munkáltató köteles becsléssel, szükség esetén méréssel meghatározni azt a zajszintet, amelynek a munkavállalók ki vannak téve.

(2) A zajmérést a melléklet szerint kell elvégezni.

(3) Zajmérést kell végezni:

a) új munkahely létesítése, illetve új munkaeszköz (pl. gép, berendezés) üzembe helyezése esetén;

b) meglévő munkahely, munkaeszköz átalakításakor, új helyre telepítésekor, valamint technológia- és termékváltás esetén, ha az átalakítás, illetve a változás a zajexpozíció mértékét módosíthatja;

c) munkakör kialakításakor;

d) a munkavállalót érő zajexpozíció meghatározásakor.

(4) A kockázatértékelés készítésekor a zajméréstől el lehet tekinteni, ha a munkáltató nyilatkozata alapján egyértelműen kijelenthető, hogy a zajterhelés biztosan nem haladja meg a 3. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alsó beavatkozási határértékeket.

4. § (1) Az Mvt. 54. § (2) bekezdése szerinti kockázatértékelés (a továbbiakban: kockázatértékelés) keretében a munkáltató köteles becsléssel, szükség esetén méréssel meghatározni azt a zajszintet, amelynek a munkavállalók ki vannak téve.

(2) A zajmérést a melléklet szerint kell elvégezni.

(3) Zajmérést kell végezni:

a) új munkahely létesítése, illetve új munkaeszköz (pl. gép, berendezés) üzembe helyezése esetén;

b) meglévő munkahely, munkaeszköz átalakításakor, új helyre telepítésekor, valamint technológia- és termékváltás esetén, ha az átalakítás, illetve a változás a zajexpozíció mértékét módosíthatja;

c) munkakör kialakításakor;

d) a munkavállalót érő zajexpozíció meghatározásakor.

(4) A kockázatértékelés készítésekor a zajméréstől el lehet tekinteni, ha a munkáltató nyilatkozata alapján egyértelműen kijelenthető, hogy a zajterhelés biztosan nem haladja meg a 3. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alsó beavatkozási határértékeket.

5. § (1) Zajmérést végezhet a

a) zajártalom szakterületre az egészségügyi miniszter rendelete alapján engedéllyel rendelkező szakértő;

b) Nemzeti Akkreditáló Testület által e tevékenységre akkreditált szervezet (laboratórium).

(2) Hatósági intézkedésre csak akkreditált laboratórium által kiadott zajmérési jegyzőkönyv alapján kerülhet sor.

(3) A munkavédelmi képviselőt és – foglalkozási betegség bejelentése esetén – a munkavállalót a zajmérés időpontjáról előzetesen írásban értesíteni kell. A munkavédelmi képviselő, illetve a munkavállaló jelen lehet a zajmérés elvégzésekor.

(4) Foglalkozási betegség kivizsgálása esetén a munkavállaló – amennyiben a zajmérésnél jelen volt – a zajmérés elvégzésével kapcsolatban véleményt nyilváníthat. A munkavédelmi képviselő kezdeményezheti a munkáltatónál a szükséges intézkedések megtételét.

6. § (1) A zajmérést végző a zajmérésről négy példányban mérési jegyzőkönyvet (a továbbiakban: jegyzőkönyv) készít, amelynek három példányát a munkáltatónak átadja.

(2) A munkáltató a jegyzőkönyv egy-egy példányát továbbítja a munkavédelmi képviselőnek és a foglalkozás-egészségügyi szolgálat orvosának, egy példányát a külön jogszabályban meghatározott ideig megőrzi. A munkáltató jogutód nélküli megszűnése esetén a jegyzőkönyvet az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat (a továbbiakban: ÁNTSZ) illetékes városi (fővárosi kerületi) intézetének (a továbbiakban: ÁNTSZ illetékes intézete) kell átadni. A munkavállaló a rá vonatkozó jegyzőkönyvbe betekinthez.

(3) Ha az 5. § (4) bekezdésben foglalt intézkedések keretében a munkavédelmi képviselő vagy a foglalkozás-egészségügyi szolgálat orvosa megállapítja, hogy

a) a hallásvizsgálatok eredménye és a jegyzőkönyv között ellentmondás van vagy

b) a zajmérés nem az üzemszerű működésnek megfelelően történt,

a jegyzőkönyvet észrevételeivel az ÁNTSZ illetékes intézetének megküldi. Az ÁNTSZ illetékes intézete az ÁNTSZ illetékes regionális zajvizsgáló laboratóriuma véleményének figyelembevételével határozattal intézkedik a zajmérés megismétléséről.

(4) Ha a zajmérést az 5. § (1) bekezdés a) pontja szerinti szakértő végezte, akkor a (3) bekezdés szerinti megismételt zajmérést akkreditált laboratóriummal kell végeztetni.

(5) A mérési eredmények értékelése során a mérési pontatlanságokat figyelembe véve a melléklet 6. pontja szerinti eljárást kell alkalmazni.

7. § (1) A munkáltatónak a kockázatértékelés során különösen a következőket kell figyelembe venni:

a) a zajterhelés szintjét, jellegét és időtartamát, beleértve az impulzusos jellegű zajexpozíciót is;

b) a 3. § (1) bekezdés szerinti zajexpozíciós határértékeket és beavatkozási határértékeket;

c) a sérülékeny kockázati csoportba tartozó munkavállalók (terhes nők, fiatalok, hallássérült munkavállalók) egészségét és biztonságát érintő bármilyen hatást;

d) a zaj és a munkahelyen előforduló ototoxikus anyagok közötti, illetve a zaj és a rezgések közötti kölcsönhatásokból eredő, a munkavállalók egészségét és biztonságát érintő hatásokat;

e) a zaj és a figyelmeztető jelzések, illetve a balesetek kockázatának csökkentése érdekében alkalmazandó egyéb hangjelzések közötti kölcsönhatásokból eredő, a munkavállalók egészségét és biztonságát érintő közvetett hatásokat;

f) az alkalmazott munkaeszköz gyártója által a zajkibocsátással kapcsolatban szolgáltatott információkat;

g) a csökkentett zajkibocsátású munkaeszköz vagy a meglévő munkaeszközre kifejlesztett zajkibocsátást csökkentő kiegészítő berendezések (például: hangtompító, hanggátló géptok) meglétét;

h) a munkáltató felelőssége alá tartozó, munkaidőn túli zajexpozíciót;

i) az egészségügyi hatóságtól, illetve a foglalkozás-egészségügyi szolgálattól kapott információkat, beleértve a tudományos publikációkat is;

j) a megfelelő zajcsökkentő tulajdonságokkal rendelkező hallásvédő eszközök rendelkezésre állását.

(2) A munkáltatónak olyan kockázatértékeléssel kell rendelkeznie, amely meghatározza, hogy a 8–11. §-ok rendelkezései szerinti milyen intézkedéseket kell megtenni. A kockázatértékelésnek papíralapú adathordozón hozzáférhetőnek kell lennie.

(3) A kockázatértékelést az Mvt. 54. § (3) bekezdése alapján első alkalommal legkésőbb a munkáltató tevékenységének megkezdésétől számított egy éven belül, azt követően indokolt esetben köteles elvégezni és azt évenként felülvizsgálni. Indokolt esetben kell tekinteni különösen a kockázatok (munkakörülmények, az alkalmazott technológia, veszélyes anyag, készítmény, munkaeszköz, munkavégzés) lényeges megváltozását, illetőleg új technológia, veszélyes anyag, munkaeszköz, munkaszervezés bevezetését, alkalmazását, vagy ha az egészségügyi vizsgálat azt indokolja.

8. § (1) A zajexpozícióból származó kockázatokat elsődlegesen a zajforrásnál kell kiküszöbölni, illetve a lehető legkisebb szintre csökkenteni.

(2) A zajexpozícióból származó kockázatok csökkentésénél különösen a következőkre kell figyelemmel lenni:

a) más munkamódszerek bevezetése, amelyek kisebb zajterheléssel járnak;

b) a lehető legkisebb zajt kibocsátó munkaeszköz kiválasztása, illetve a munkaeszköz zajkibocsátásának csökkentésére szolgáló berendezés alkalmazása;

c) a munkahelyek és a munkavégzés helyszíneinek megtervezése és kialakítása;

d) a munkavállalók megfelelő tájékoztatása és oktatása a munkaeszközök szakszerű használatáról, a zajexpozíció lehető legkisebb mértékűre történő csökkentése érdekében;

e) műszaki zajcsökkentési módszerek:

ea) a léghangok csökkentése (például: hangszigetelő burkolattal, tokozással, hangárnyékolással, hangelnyelő fal-, mennyezetborítással),

eb) a szerkezeti zajok csökkentése (például: csillapítással vagy szigeteléssel);

f) a munkaeszközök, a munkahelyek és a munkahelyi berendezések megfelelő karbantartása;

g) a zajexpozíció csökkentése munkaszervezéssel:

ga) a zajexpozíció időtartamának és intenzitásának korlátozása,

gb) megfelelő munkarend, a szükséges pihenőidők beiktatása.

(3) A felső beavatkozási határértékeket túllépő zajterhelés esetén a munkáltató köteles a zajexpozíció csökkentését célzó intézkedési tervet készíteni, a (2) bekezdés szerinti műszaki, illetve munkaszervezési intézkedési lehetőségek figyelembevételével.

(4) A munkáltató köteles a külön jogszabályban foglaltaknak megfelelően megjelölni azokat a munkahelyeket, ahol a munkavállalók a felső beavatkozási határértékeket meghaladó zajterhelésnek lehetnek kitéve. Ezeket a munkahelyeket el kell keríteni, és az oda való belépést korlátozni kell, amennyiben ez műszakilag megvalósítható és a zajexpozíciós kockázat indokolja.

(5) Ha a munkavállaló a zajexpozíciós kockázatának csökkentése érdekében a munkáltató által biztosított pihenőhely használatára jogosult, akkor a pihenőhelyen a zajterhelést a pihenőhely rendeltetésének megfelelő szintre kell csökkenteni.

(6) A kockázat csökkentése érdekében hozott intézkedések kidolgozásakor figyelembe kell venni a sérülékeny kockázati csoportba tartozó munkavállalók igényeit.

9. § (1) Ha a zajexpozícióból eredő kockázatot más intézkedéssel nem lehet megelőzni, akkor a munkavállalót – a külön jogszabályban foglaltak figyelembevételével – megfelelően illeszkedő egyéni hallásvédő eszközzel kell ellátni:

a) ha a zajexpozíció meghaladja az alsó beavatkozási határértékeket, akkor a munkáltató egyéni hallásvédő eszközt biztosít a munkavállaló részére;

b) ha a zajexpozíció eléri, vagy meghaladja a felső beavatkozási határértékeket, akkor a munkavállaló köteles a rendelkezésére bocsátott egyéni hallásvédő eszközt a munkáltató által előírt módon viselni.

(2) Az egyéni hallásvédő eszközt úgy kell kiválasztani, hogy az megszüntesse, vagy a lehető legkisebb mértékűre csökkentse a halláskárosodás kockázatát. A munkafolyamatnak megfelelő csillapítású védőeszköz kiválasztásánál az MSZ EN 458:2005 számú szabvány A. 5. eljárása a minimálisan irányadó. Az egyéni hallásvédő eszköz kiválasztása a Mvt. szerinti munkabiztonsági és munka-egészségügyi szaktevékenységnek minősül.

(3) A munkáltató köteles megkövetelni és ellenőrizni a munkavállaló részére biztosított hallásvédő eszköz előírás szerinti használatát.

10. § (1) A munkavállalót érő zajexpozíció nem haladhatja meg a zajexpozíciós határértékeket.

(2) Ha az e rendelet szerinti intézkedések ellenére a munkavállalót érő zajexpozíció meghaladja a zajexpozíciós határértékeket, akkor a munkáltató köteles

- a) azonnal intézkedni a zajexpozíció határérték alá történő csökkentése érdekében;
- b) megállapítani a határérték feletti zajexpozíció okát;
- c) az ismételt előfordulás elkerülése érdekében módosítani a védelmi és megelőző intézkedéseket.

11. § A munkáltató megfelelő intézkedésekkel biztosítja, hogy a munkavégzés során az alsó beavatkozási határértéket meghaladó zajterhelésnek kitett munkavállalók és képviselőik tájékoztatásban és oktatásban részesüljenek különösen a következőkről:

- a) a zajterhelésből származó kockázatok jellege;
- b) a zajjal összefüggő kockázatok megszüntetését vagy a lehető legkisebb mértékűre csökkentését szolgáló intézkedések, beleértve azok alkalmazásának körülményeit is;
- c) a 3. § (1) bekezdés szerinti zajexpozíciós és beavatkozási határértékek;
- d) a kockázatértékelés és a zajmérések eredményei, valamint azok jelentősége és a lehetséges kockázatok;
- e) a hallásvédő eszközök szakszerű használata;
- f) a zaj okozta halláskárosodásra utaló jelek felismerésének és bejelentésének indokai és módja;
- g) azon körülmények, amelyek a munkavállaló munkaköri alkalmassági vizsgálatát indokolják;
- h) a zajexpozíciót a lehető legkisebb mértékűre csökkentő biztonságos munkamódszerek.

12. § Az Mvt. 70. §-ában foglaltaknak megfelelően a munkáltatónak konzultációt kell folytatnia a munkavállalókkal, illetve a munkavédelmi képviselőkkel, különösen a következő kérdésekben:

- a) a 4. § szerinti kockázatértékelés és a meghozandó intézkedések megállapítása,
- b) a 8. § szerinti munkáltatói intézkedések a zajexpozícióból származó kockázatok megszüntetésére vagy csökkentésére,
- c) a 9. § (2) bekezdés szerinti egyéni hallásvédő eszköz kiválasztása.

13. § (1) A halláskárosodás kockázatával járó munkahelyen dolgozó munkavállaló egészségi állapotát a foglalkozás-egészségügyi szolgálat a külön jogszabályban meghatározottak szerint rendszeresen ellenőrzi. A hallásvizsgálat célja a zajból eredő halláskárosodás korai felismerése és a hallóképesség megőrzése.

(2) A munkáltató köteles biztosítani a munkavállaló hallásvizsgálatát, ha a munkavállalót érő zajexpozíció meghaladja a felső beavatkozási határértéket. Ilyen esetben a munkavállaló köteles a hallásvizsgálaton részt venni.

(3) A munkáltató a hallásvizsgálatot azon munkavállaló részére is biztosítja, akinek a zajexpozíciója az alsó beavatkozási határértéket meghaladja.

(4) A foglalkozás-egészségügyi szolgálat a zajexpozíciónak kitett munkavállalóról a külön jogszabály szerint vezeti az egészségügyi dokumentációt. Az egészségügyi dokumentáció másolatát kérésre az illetékes egészségügyi hatóság rendelkezésére kell bocsátani. A munkavállaló számára biztosítani kell a rá vonatkozó egészségügyi dokumentáció megismerésének lehetőségét.

(5) Ha a hallásvizsgálat a munkavállalónál olyan halláskárosodást mutat ki, amely a foglalkozás-egészségügyi szolgálat orvosának álláspontja szerint a munkahelyi zajexpozíció következménye, a munkavállalót az orvosnak tájékoztatnia kell a rá vonatkozó eredményről.

(6) Az (5) bekezdés szerinti halláskárosodásról történő tudomásszerzés esetén a munkáltató köteles

- a) felülvizsgálni a 4. § szerinti kockázatértékelést,
- b) ellenőrizni a kockázatok megszüntetése vagy csökkentése érdekében bevezetett 8. § szerinti intézkedéseket,
- c) figyelembe venni a foglalkozás-egészségügyi orvos, illetve az illetékes hatóság javaslatát a 8. § szerinti intézkedések végrehajtása során,
- d) a foglalkozás-egészségügyi orvos véleménye alapján a munkavállalót olyan munkakörben foglalkoztatni, ahol nem áll fenn a további expozíció veszélye, és
- e) gondoskodni azon munkavállalók egészségi állapotának a felméréséről, akik hasonló mértékű zajexpozíciónak voltak kitéve.

14. § (1) Ha a munka jellegéből adódóan az egyéni hallásvédő eszköz teljes mértékű és szakszerű alkalmazása nagyobb kockázatot jelentene az egészségre és biztonságra, mint a hallásvédő eszköz mellőzése, akkor a munkavédelmi képviselő és a foglalkozás-egészségügyi szolgálat kezdeményezésére az Országos Tisztifőorvosi Hivatal engedélyezheti a 9. § (1) bekezdése előírásaitól való eltérést.

(2) Az (1) bekezdés szerinti engedély megadásával egyidejűleg az Országos Tisztifőorvosi Hivatal meghatározza a zajexpozícióból származó kockázat egyéb módon való csökkentésére vonatkozó előírásokat. Az érintett munkavállaló egészségi állapotát fokozottan ellenőrizni kell.

(3) Az (1) bekezdés szerinti engedélyt négyévente felül kell vizsgálni, és ha az azt megalapozó körülmények megszűnnek, vissza kell vonni.

15. § (1) Ez a rendelet 2006. február 15-én lép hatályba.

(2) E rendelet előírásainak

a) a zenei és szórakoztatóiparban 2008. február 15-től kell eleget tenni, addig a munkavállalóknak a munka közbeni zajexpozíció okozta kockázatok elleni védelméről szóló 18/2001. (IV. 28.) EüM rendelet előírásait kell alkalmazni,

b) a tengerjáró hajók személyzetére vonatkozóan 2011. február 15-től kell eleget tenni.

(3) Az e rendelet hatálybalépésekor meglévő kockázattértékelés felülvizsgálatát legkésőbb 2006. december 31-ig kell elvégezni.

(4) A munkaköri, szakmai, illetve személyi higiénés alkalmasság orvosi vizsgálatáról és véleményezéséről szóló 33/1998. (VI. 24.) NM rendelet 3. számú melléklete 5. pontjának xilol évenként bm szövegrészét követő zajhoz tartozó szöveg helyébe a következő szöveg lép:

(5) A munkaköri, szakmai, illetve személyi higiénés alkalmasság orvosi vizsgálatáról és véleményezéséről szóló 33/1998. (VI. 24.) NM rendelet 8. számú melléklete 2.6. pontjának „Zajexpozícióban végzett munka: a munkavállaló zajexpozícióját jelentő megítélési A-hangnyomásszint (L AD) nagyobb, mint 85 dB, illetve a munkavállalót érő legnagyobb A-hangnyomásszint (L AI) egyetlen alkalommal is meghaladja a 125 dB-et” szövege helyébe a „Zajexpozícióban végzett munka: a munkavállalót érő, az alkalmazott egyéni hallásvédő eszköz zajcsillapító képességének figyelembevételével számított 87 dBA egyenértékű A-hangnyomásszintet meghaladó napi expozíció, illetve a munkavállalót érő 140 dBC csúcs hangnyomásszintet meghaladó pillanatnyi zajbehatás.” szöveg lép.

(6) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a munkavállalóknak a munka közbeni zajexpozíció okozta kockázatok elleni védelméről szóló 18/2001. (IV. 28.) EüM rendelet, valamint az annak módosításáról rendelkező 76/2003. (XII. 23.) ESZCSM rendelet.

16. § Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusnak való megfelelést szolgálja: az Európai Parlament és a Tanács 2003/10/EK irányelve (2003. február 6.) a munkavállalók fizikai tényezők (zaj) hatásának való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről [tizenhetedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében].

Melléklet a 66/2005. (XII. 22.) EüM rendelethez

A munkahelyi zaj mérése és értékelése

13/3

220/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet

a felszíni vizek minősége védelmének szabályairól

A Kormány a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvt.) 36. §-ában, a 110. § (7) bekezdés *f*) pontjában, valamint a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Vgtv.) 14. § (6) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

I.

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

A rendelet célja és hatálya

1. § A rendelet célja a felszíni vizek minőségének megóvása, fenntartása és javítása, a vízi és vízközei, továbbá a felszíni víztől közvetlenül függő szárazföldi élőhelyek és élő szervezetek fennmaradásához szükséges feltételek biztosítása, a vízhasználatok biztonsága, az emberi egészség és a környezeti állapot megőrzése érdekében a szennyezések megelőzése és csökkentése.

2. § A rendelet hatálya kiterjed:

- a) a természetes és jogi személyre, valamint jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetre, ha
- aa) a felszíni vizekkel kapcsolatban jogokkal rendelkezik, illetőleg kötelezettségek terhelik,
- ab) létesítménye vagy terméke, illetőleg tevékenysége vízszennyezést okoz, illetve okozhat,
- ac) a külön jogszabály² szerinti csapadékvíz- és szennyvízelvezető műbe, valamint a szennyvíztisztító telep nélküli közüzemi szolgáltatást biztosító szennyvízelvezető, -gyűjtő rendszerbe (a továbbiakban együtt: közcsatornába) szennyvizet bocsát,
- ad) zárt gyűjtőben gyűjtött szennyvizet – kivéve a kizárólag háztartási szennyvíz eredetű települési folyékony hulladékot – közcsatornába, továbbá közös üzemi szennyvíz-, illetve csapadékvíz hálózatba szennyvizet bocsát;
- b) a felszíni vizekre, a csapadékvíz, szennyvíz elvezetését, tisztítását szolgáló víziközművekre, a nem közüzemű közös üzemi (ipari) csatornára, szennyvíztisztítóra, azok terhelésére és szennyezésére.

Értelmező rendelkezések

3. § E rendelet alkalmazásában:

1. *felszíni víz*: a föld felszínén lévő állóvíz (így különösen: tó, bányató, mocsár, tározó), vízfolyás (így például: folyam, folyó, patak, ér, csatornák, időszakos vízfolyás, vízmosás) vize;
2. *a felszíni víz állapota*: olyan általánosan jellemző állapot, amelyet a felszíni víztest ökológiai és kémiai állapota közül a kevésbé jó határoz meg;
3. *a felszíni víz jó állapota*: olyan jellemző állapot, amelyben a külön jogszabályok szerinti ökológiai és kémiai állapot jó minősítésű;
4. *a felszíni víz jó kémiai állapota*: a felszíni víztestre meghatározott környezeti célkitűzések elérésének lehetőségét biztosító kémiai állapot, amely azzal jellemezhető, hogy a felszíni vízben található szennyező anyagok koncentrációja nem haladja meg a környezetminőségi határértékek által meghatározott koncentráció szintjét;
5. *környezeti célkitűzés*: a felszíni víz adott időpontig elérni kívánt ökológiai és kémiai állapota, melynek jellemzőit a vonatkozatható referencia feltételek és külön jogszabályok határozzák meg;
6. *befogadó*: a felszíni víz, valamint annak medre;
7. *³befogadó terhelhetősége*: előzetes vízszennyezettségi vizsgálatok és a vonatkozó vízszennyezettségi határérték alapján az illetékes környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség (a továbbiakban: felügyelőség) által megállapított olyan mértékű, még megengedhető terhelés, amely mellett még biztosítható a környezeti célkitűzés elérése;
8. *vízszennyezettség*: a felszíni vízben a vízszennyező anyaggal történő terhelés (vízterhelés) hatására kialakult vízszennyező anyag koncentráció;
9. *környezetminőségi határérték*: a felszíni víztest adott szennyező anyagának külön jogszabályokban meghatározott megengedhető legnagyobb koncentrációja, illetve mennyisége (a továbbiakban: vízszennyezettségi határérték);
10. *mértékadó vízszennyezettség*: a vizsgált vízszennyező forrás környezetében kialakult, más vízszennyező források által okozott, meghatározott időtartamra vonatkoztatott jellemző vízszennyezettség, amelyhez a vizsgált vízszennyező forrás kibocsátásának hatása hozzáadódik;
11. *vízszennyező forrás*: az a tevékenység, létesítmény, építmény, illetőleg berendezés, amelyből vagy amelyről vízszennyező anyag kerül pontszerű források esetében szennyvízelvezető (illetve csapadékvíz elvezető) vízelvezetőműveken keresztül, nem pontszerű (diffúz) szennyezőforrások esetében más környezeti elemek közvetítésével a felszíni vizekbe;
12. *vízszennyező anyag*: a vizek természetes minőségét hátrányosan befolyásoló olyan anyag vagy hőenergia, amely az emberi tevékenység eredményeként közvetlen, illetőleg közvetett bevezetéssel kerül a befogadóba, és amely káros, illetve káros lehet az emberi egészségre, az élővilágra vagy a környezet más elemeire, illetőleg károsítja, illetve károsíthatja az anyagi javakat;
13. *veszélyes anyagok*: az olyan anyagok vagy az anyagoknak olyan csoportjai, amelyek toxikusak, perzisztensek és képesek a bio-akkumulációra, továbbá az olyan anyagok, illetőleg az anyagok olyan csoportjai, amelyek az előbbiekkal egyenértékű problémákat okoznak;
14. *I. és II. listába tartozó anyagok*: e rendelet *I. számú mellékletének B)* pontjában meghatározott anyagok, illetve anyagcsoportok;

² A közműves ivóvízellátásról és a közműves szennyvízelvezetéséről szóló 38/1995. (IV. 5.) Korm. rendelet.

³ A 3. § 7. pontja a 340/2004. (XII. 22.) Korm. rendelet 29. §-ának (1) bekezdésével megállapított szöveg, e módosító rendelet 30. §-ának (1) bekezdése alapján rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

15. *elsőbbségi anyagok, anyagcsoportok*: e rendelet 1. számú mellékletének E) pontjában meghatározott anyagok, anyagcsoportok, melyek jelentős kockázatot jelentenek a vízkörnyezetre, illetve azon keresztül az egyéb védett értékekre, környezeti elemekre;
16. *elsőbbségi veszélyes anyagok, anyagcsoportok*: e rendelet 1. számú mellékletének E) pontjában külön jelzett anyagok, anyagcsoportok;
17. *vízterhelés*: vízszennyező anyag felszíni vízbe bocsátása;
18. *vízszennyező anyag kibocsátása (a továbbiakban: kibocsátás)*: vízszennyező anyag, hőenergia közvetlenül vagy közvetetten felszíni vízbe juttatása;
19. *kibocsátó*: az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, aki tevékenysége során szennyvizet (használt vizet) közvetlenül vagy közvetve befogadóba vezet;
20. *szennyvíz*: a termelési, szolgáltatási, fogyasztási tevékenység során használt, a használat – illetve az üzemi területen összegyűlő csapadékvizek esetében bemosódás vagy keveredés – következtében fizikai, kémiai vagy biológiai minőségében megváltozott, vízszennyező anyagot tartalmazó víz;
21. *a felszíni vízbe való közvetlen bevezetés (a továbbiakban: közvetlen bevezetés)*: a kibocsátott szennyvíz (használt víz) további tisztítás nélküli befogadóba vezetése;
22. *a felszíni vízbe való közvetett bevezetés (a továbbiakban: közvetett bevezetés)*: a telephelyről kibocsátott szennyvíz (használt víz) közcsatornán vagy egyéb csatornán (a továbbiakban: közös üzemi csatornán) való elvezetése, illetve a külön jogszabály⁵ szerinti háztartási szennyvíznek nem minősülő szippantott szennyvíz közcsatornába vagy közös üzemi (ipari) csatornába bocsátása és további tisztítás után történő befogadóba vezetése;
23. *vízszennyezés*: vízszennyező anyagnak az engedélyezett kibocsátási határértékét meghaladó mértékű, közvetlen vagy közvetett befogadóba vezetése;
24. *rendkívüli szennyezés*: üzemszerű működésen kívülálló okból (műszaki meghibásodás, gondatlan kezelés, baleset) bekövetkező vízszennyezés, illetve a közcsatorna károsító szennyezése, továbbá, ha a felszíni víz, közcsatorna szennyezése nem szennyvízzel történt;
25. *higitás*: ha a kibocsátás az engedélyezett (üzemnapra, illetve egyéves időszakra vonatkozó) szennyvízmennyiséget indokolatlanul túllépi, továbbá ha a kibocsátó a szennyvízmin tavétel ideje alatt friss vizet kever a szennyvízhez a mintavételi pont előtt, a kibocsátási határérték teljesítése érdekében;
26. *vízszennyező anyag kibocsátási határértéke (a továbbiakban: kibocsátási határérték)*: külön jogszabályban⁶ meghatározott keretek között, hatósági határozatban előírt – közvetlen vagy közvetett úton – a felszíni vízbe, illetve közcsatornába, közös üzemi csatornába vezethető szennyező anyag mértéke. Az adott szennyező anyagra vonatkozó határérték megadható koncentrációban, tömegáramban, előállított termékegységre, felhasznált anyagmennyiségre, gyártási kapacitásra vonatkozó fajlagos mennyiségben, illetve százalékos csökkentési határfokban;
27. *kombinált módszer*: a kibocsátásra és a szennyvizek befogadóba vezetésére külön jogszabály⁷ szerinti kibocsátási határértékek, valamint az elérhető legjobb technika, illetve nem pontszerű (diffúz) szennyezések esetén a legjobb környezeti gyakorlat komplex – kombinált – alkalmazása egy adott kibocsátás szabályozása során;
28. *küszöbérték*: jogszabályban, jogszabályi keretek között hatósági határozatban meghatározott kibocsátási határérték, mely a közcsatornába vezethető szennyező anyag minőségét és megengedett mértékét határozza meg;
29. *közcsatorna*: a külön jogszabály⁸ szerinti szennyvízelvezető mű, valamint a települési szennyvíztisztító telep vagy szennyvíztisztító telep nélküli közüzemi szolgáltatást biztosító szennyvízelvezető, -gyűjtő rendszer;
30. *közcsatornába bocsátó*: az a kibocsátó, aki közcsatornába szennyvizet, csapadékvizet bocsát;
31. *közcsatorna, szennyvíztisztító telep károsító szennyezése*: vízszennyező anyagnak a küszöbértékét meghaladó mértékű közcsatornába vezetése;
32. *szolgáltató*: a víziközmű üzemeltetésével szennyvízelvezetést vagy szennyvíztisztítást, illetőleg mindkettőt közszolgáltatásként végző természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet;

⁴ A 3. § 20. pontja a 368/2004. (XII. 26.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése szerint módosított szöveg.

⁵ A közműves ivóvízellátásról és a közműves szennyvízelvezetésről szóló 38/1995. (IV. 5.) Korm. rendelet.

⁶ A használt és szennyvizek kibocsátási határértékeiről és alkalmazásuk szabályairól szóló 9/2002. (III. 22.) KöM–KöViM együttes rendelet; a csatornabírságról szóló 204/2001. (X. 26.) Korm. rendelet.

⁷ A használt és szennyvizek kibocsátási határértékeiről és alkalmazásuk szabályairól szóló 9/2002. (III. 22.) KöM–KöViM együttes rendelet; a csatornabírságról szóló 204/2001. (X. 26.) Korm. rendelet.

⁸ A közműves ivóvízellátásról és a közműves szennyvízelvezetéséről szóló 38/1995. (IV. 5.) Korm. rendelet.

33. *közös üzemi csatorna*: az a nem közüzemű szennyvíz elvezetését szolgáló vízelétesítmény, amelyet több kibocsátó közösen használ a különböző eredetű, döntően technológiai szennyvizek közös üzemi szennyvíztisztító telepre, illetve befogadóba vezetésére;
34. *közös üzemi szennyvíztisztító*: az a nem közüzemű létesítmény, amelyet több kibocsátó közösen használ a különböző eredetű, döntően technológiai szennyvizek tisztítására;
35. *közös üzemi csatornát, szennyvíztisztítót üzemeltető*: több kibocsátó által közösen használt, nem közüzemi szennyvízelvezető, szennyvíztisztító létesítményt üzemeltető természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet;
36. *új létesítmény, új tevékenység (a továbbiakban együtt: új létesítmény)*: az az építmény, létesítmény, berendezés, tevékenység, amelynek létesítését, megvalósítását 2003. január 1-jét követően engedélyezték (létesítési vagy építési engedély);
37. *meglévő létesítmény, meglévő tevékenység (a továbbiakban együtt: meglévő létesítmény)*: 2003. január 1. előtt kiadott vízjogi létesítési vagy építési, illetve fennmaradási engedély alapján engedélyezett létesítmény;
38. *használt víz*: a termelési, szolgáltatási, fogyasztási tevékenység során használt, a használat következtében csak fizikai tulajdonságaiban megváltozott víz.

A felszíni vizek minőségének védelmére vonatkozó általános szabályok

- 4. § (1)** A felszíni víztest jó állapotának eléréséhez és fenntartásához, illetve az erősen módosított víztestek jó ökológiai potenciáljának eléréséhez a vízhasználó (ideértve a kibocsátót) köteles – az e rendelet és a Kvt. vonatkozó előírásainak betartásával – hozzájárulni.
- (2) Amennyiben nem pontszerű (diffúz) szennyezések miatt kibocsátási határérték megállapítására nincs mód, ott a legjobb környezeti gyakorlaton alapuló műszaki intézkedések alkalmazásával kell a vízszennyezést megelőzni, hogy a környezeti terhelés a legkisebb mértékűre csökkenjen.
- 5. § (1)** Tilos a felszíni vizekbe, illetve azok medrébe bármilyen halmazállapotú, vízszennyezést okozó anyagot juttatni, az engedélyezett vízelétesítményen bevezetett
- a) határértéknek megfelelő,
- b) határérték alatti
- e rendelet alapján engedélyezett kibocsátások kivételével.
- (2) Használt, illetve szennyvizet közvetlenül vagy közvetve felszíni vízbe kibocsátó létesítmény létesítéséhez, bővítéséhez, illetve a külön jogszabályban ¹⁰meghatározott jelentős változással járó fejlesztéséhez, valamint a működésének megkezdéséhez és működtetéséhez, a létesítményt engedélyező hatóságok engedélye, illetve az engedélyezési eljárás során e rendelet szabályainak érvényesítése érdekében, a felügyelőség szakhatósági hozzájárulása szükséges.
- 6. § (1)** Külön jogszabály ¹¹előírásai szerint meg kell határozni a felszíni víztestek elhelyezkedését, a víztest-csoportok kialakítását és a hozzájuk tartozó, a jó kémiai és a jó ökológiai állapotot jellemező referenciaértékeket.
- (2) A felszíni víztestek vízminőségi elemeire vonatkozó referencia feltételek megállapításáról, az állapotértékelés végrehajtásáról, valamint a monitoring programok tervezéséről és működtetéséről külön jogszabály rendelkezik.
- 7. §** A környezeti célkitűzéseket az országos és regionális környezetvédelmi, illetve társadalmi, gazdasági programok, tervek, a területfejlesztési, terület- és településrendezési tervek, és helyi építési szabályzatok kidolgozása során, valamint az önkormányzatok környezetvédelmi programjaiban, a gazdálkodó szervezetek terveiben és a műszaki tervezésben – a külön jogszabályban ¹²foglaltak szerint – érvényesíteni kell.
- 8. § (1)** A felszíni víztestek jó állapotának elérése és fenntartása környezeti célkitűzés megvalósításához kiegészítő intézkedésként, az e rendelet 1. számú melléklet B) pontjában meghatározott I. lista szerinti anyagok kibocsátásának fokozatos kiküszöbölésére és a II. lista szerinti anyagok kibocsátásának csökkentésére, az országos szennyezéscsökkentési intézkedési terv alapján a felügyelőség szennyezéscsökkentési intézkedési tervet dolgoz ki.

⁹ A 3. § 38. pontját a 368/2004. (XII. 26.) Korm. rendelet 1. § (2) bekezdése iktatta be.

¹⁰ A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény.

¹¹ 221/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet a vízgyűjtő-gazdálkodás egyes szabályairól.

¹² 221/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet a vízgyűjtő-gazdálkodás egyes szabályairól.

(2) A szennyezéscsökkentési intézkedési tervet az illetékes természetvédelmi, közegészségügyi és talajvédelmi hatóságok véleményét, valamint az önkormányzatok és az érintett jelentősebb vízhasználók (ideértve a kibocsátókat is) álláspontját figyelembe véve kell kidolgozni.

A kibocsátó általános kötelezettségei

9. § (1) A kibocsátó köteles a keletkezett szenny- vagy használt vizet az engedélyben előírt kibocsátási határértékre megtisztítani vagy megtisztíttatni.

(2) A vízhasználatokat és a vizek védelmét szolgáló beavatkozásokat úgy kell végezni, hogy

a) a vízszennyezést megelőzzék, vagy a környezet terhelését a lehető legkisebb mértékűre csökkentsék;

b) takarékos vízhasználatot és hatékony energiafelhasználást valósítsanak meg.

(3) A vízszennyező anyagok tekintetében megállapított kibocsátási határértékeket és környezeti célkitűzéseket a tevékenység vagy létesítmény tervezésénél figyelembe kell venni, a megvalósításánál és működtetésénél meg kell tartani.

10. § (1) Új létesítmények tervezésénél és megvalósításánál, valamint működtetésénél az elérhető legjobb technikának megfelelő kibocsátási színvonalat eredményező módszereket, eljárásokat, termelő, illetőleg szennyvíztisztító berendezéseket kell alkalmazni.

(2) Tilos vízterhelést okozó új létesítményt telepíteni, ha a 42. § (1) bekezdés szerinti előírások nem teljesíthetők, továbbá – a 26. § (4)–(5) bekezdésben foglalt kivételekkel – ha a befogadó mértékadó vízszennyezettsége már meghaladja vagy a tervezett létesítmény szennyezőanyag- kibocsátásának hatására várhatóan meghaladhatja a vízszennyezettségi határértéket.

11. § (1) Aki a vízhasználata során, a kibocsátási határértéket valamely szennyező anyag tekintetében meghaladó szennyezettségű vizet vesz ki a felszíni vízből, és a tevékenysége során keletkező szennyvizet ugyanabba a befogadóba bocsátja, kizárólag az általa okozott többletszennyezésért felel.

(2) A kibocsátó üzemszerű működésén kívülálló okból bekövetkező, rendkívüli szennyezés esetében a kibocsátó

a) haladéktalanul köteles arról a felügyelőség részére bejelentést tenni az addig tett intézkedések egyidejű közlésével

aa) közvetlen bevezetés esetén a környezetvédelmi és vízügyi igazgatóságnak, végpontján szennyvíztisztító telepet nem tartalmazó közös szennyvízelvezetés esetén a szolgáltatónak vagy a közös üzemi csatornát üzemeltetőnek is,

ab) közvetett bevezetés esetén a szolgáltatónak vagy a közös üzemi tisztítót üzemeltetőnek is;

b) a külön jogszabályban¹³ foglaltaknak megfelelően a kárelhárítást azonnal köteles megkezdeni.

A szennyvizek kibocsátására vonatkozó általános szabályok

12. § (1) Az 1. számú melléklet B) pontjában meghatározott, I. lista szerinti vízszennyező anyagok és az E) pontban megjelölt elsőbbségi veszélyes anyagok felszíni vízbe való kibocsátását a kibocsátó technológiák fejlődésével párhuzamosan a 8. § (1) bekezdésében előírtakra is figyelemmel fokozatosan meg kell szüntetni. A kibocsátás megszüntetéséig a kibocsátás a külön jogszabályban¹⁴ meghatározott, illetőleg a felügyelőség által előírt határértékek és határidők megtartásával végezhető.

(2) Az 1. számú melléklet C) pontjában meghatározott anyagok kibocsátása, valamint D) pontjában meghatározott anyagok kibocsátása az ott felsorolt technológiákból tilos.

(3) Közcsatornába szennyvíz (használt víz) csak a külön jogszabály¹⁵ szerint, valamint e rendelet előírásainak betartásával bocsátható.

(4) Zárt gyűjtőben gyűjtött szennyvizet (használt vizet) közcsatornába vezetni – a kizárólag házi szennyvizek kivételével – csak akkor lehet, ha a szennyvizet megfelelően kialakított és az adott technológiára előírt technológiai határérték, illetőleg küszöbérték alapján méretezett szennyvíz előkezelőn való előtisztítást követően vezették a gyűjtőbe. Előtisztítás hiányában technológiából származó szennyvizet (használt vizet) települési folyékony hulladékként kizárólag települési folyékony hulladék leürítő helyen és előzetes

¹³ A vízminőségi kárelhárításról szóló 132/1997. (VII. 24.) Korm. rendelet.

¹⁴ A használt és szennyvizek kibocsátási határértégeiről és alkalmazásuk szabályairól szóló 9/2002. (III. 22.) KöM-KöViM együttes rendelet.

¹⁵ A használt és szennyvizek kibocsátási határértégeiről és alkalmazásuk szabályairól szóló 9/2002. (III. 22.) KöM-KöViM együttes rendelet, továbbá a használt és szennyvizek kibocsátásának méréséről, ellenőrzéséről, adatszolgáltatásáról, valamint a vízszennyezési bírság sajátos szabályairól szóló 7/2002. (III. 1.) KöM rendelet; a csatornabírságról szóló 204/2001. (X. 26.) Korm. rendelet.

minőségvizsgálat ismeretében, a szolgáltató által adott a tisztításra vonatkozó vállalkozási nyilatkozat alapján szabad leírítani. Kommunális és technológiai szennyvizek egyazon fordulóban nem szippanthatók, a jármű tartályában való keveredésük nem engedhető meg.

(5) ¹⁶Közcsatornába – a háztartások, továbbá a napi száz adagnál kisebb kapacitású vendéglátó-ipari egységek kibocsátásait, valamint a felügyelőség által jóváhagyott előkezelést követően külön engedélyezett eseteket kivéve – tilos bármilyen hulladékot, így élelmiszer-hulladékot bocsátani, kiemelt figyelemmel a gépi eszközök és őrlők által előállított, házi és közüzemi konyhákból, éttermekből, feldolgozóüzemekből származó szilárd vagy folyékony hulladékokra.

(6) Elválasztott rendszerű (nyílt vagy zárt szelvényű) települési csapadékvíz-elvezető csatornába szennyvizet vezetni tilos az üzemi területen összegyűjtött, megfelelően tisztított csapadékvizek kivételével.

13. § A szennyvizet kibocsátó létesítmények üzemeltetése során a környezet védelme szempontjából az elérhető legjobb technikát kell alkalmazni. Ennek meghatározásánál figyelembe kell venni

a) a tevékenység folytatásához szükséges veszélyes anyagok mennyiségének csökkentését, fokozatos kiküszöbölését;

b) a tevékenységhez szükséges víz takarékos, a nyers- és segédanyagok, valamint az energia hatékony felhasználását;

c) a környezet szennyezésének megelőzését, a káros hatások, illetve ezek kockázatának csökkentését;

d) a balesetek megelőzését és a bekövetkezett balesetek környezeti következményeinek csökkentését;

e) a tevékenység felhagyása esetén, az esetleges további szennyezések kockázatának elkerüléséhez és a működési terület környezetvédelmi szempontból megfelelő állapotának visszaállításához szükséges, megkövetelt intézkedéseket.

14. § (1) A szennyvízkibocsátással járó létesítmények működtetése során:

a) olyan anyag-, víz- és energiafelhasználást kell folytatni, amely nem okozza a kibocsátási határértékek túllépését és megfelel az egyéb környezetvédelmi előírásoknak;

b) a szennyvíztisztító és a szennyvízkezelő berendezések szakszerű üzemeltetéséről folyamatosan, karbantartásukról rendszeresen gondoskodni kell;

c) a technológiai előírások megtartásával, az üzemzavarok megelőzésével, illetőleg elhárításával a vízszennyezést meg kell akadályozni.

(2) Az engedélyben előírt kibocsátási határértéket hígítás útján teljesíteni a befogadó vagy közcsatorna védelmében jogszabálynak, illetőleg hatósági intézkedésnek megfelelően lehet.

(3) Az engedélyben megállapított követelmény nem teljesíthető olyan eljárás alkalmazásával, amely más környezeti elem szennyezésével jár.

(4) A kibocsátási határértéket – a kibocsátás utáni hígulást figyelmen kívül hagyva a vízszennyező anyag koncentrációjának meghatározása során – az engedélyben rögzített, illetve arra a pontra kell alkalmazni, ahol a kibocsátott szennyező anyag elhagyja a vízszennyező forrást. Közvetett bevezetés esetén a szennyvíztisztító telep tisztítóképessége is figyelembe vehető az érintett vízszennyező források kibocsátási határértékeinek meghatározásakor.

(5) Amennyiben a kibocsátott szennyvíz veszélyezteti vagy korlátozza a felszíni vízből kivett víz használatát, vagy károsan szennyezi a közcsatornát, illetőleg veszélyezteti a szennyvíztisztító működését, illetve tisztítási hatékonyságát (környezetveszélyeztetés), a felügyelőség – a települési szennyvíztisztító telepek, a közszolgáltatást végző, létfenntartási, közegészségügyi, közoktatási és tűz- és katasztrófavédelmi feladatokat ellátó intézmények kivételével – a kibocsátót határozatban kötelezi a szennyvízkibocsátás korlátozására vagy leállítására.

(6) A 27. § (2) bekezdésében meghatározott kibocsátók a szennyvízkibocsátásuk mennyiségi és minőségi adatait – külön jogszabályban meghatározottak szerint – rendszeresen mérni (önellenőrzés), és nyilvántartani kötelesek.

II.

RÉSZLETES RENDELKEZÉSEK

Kibocsátási határértékek

¹⁶ A 12. § (5) bekezdése a 340/2004. (XII. 22.) Korm. rendelet 29. §-ának (2) bekezdésével megállapított szöveg, e módosító rendelet 30. §-ának (1) bekezdése alapján rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

15. § (1) Az adott technológiára vonatkozó kibocsátási határértékeket (a továbbiakban: technológiai határérték) az elérhető legjobb technika alkalmazásából és a kapcsolódó szennyvíztisztítási tevékenységből származó szennyezőanyag-kibocsátás értékeinek alapulvételével kell meghatározni.

(2) A technológiai határértékeket és alkalmazásuk szabályait külön jogszabály határozza meg.

16. § A közvetlen bevezetésre vonatkozó területi határértékeket (a továbbiakban: területi határérték) a vízminőségvédelmi területi kategóriák alapján külön jogszabály¹⁷ határozza meg. A területi határérték akkor alkalmazható, ha az adott kibocsátás adott szennyező anyagára a 15. § szerinti határérték nem állapítható meg.

17. § A közcsatornába bocsátható szennyvíz szennyezőanyag-tartalmának mértékét (a továbbiakban: küszöbérték) külön jogszabály¹⁸ határozza meg. Egy adott szennyező anyag közcsatornába bocsátásának engedélyezésekor a küszöbérték megállapítása során e rendelet 21. §-ának rendelkezései szerint kell eljárni.

A kibocsátási határértékek megállapítása közvetlen bevezetés esetén

18. § (1) A kibocsátási határértéket a kibocsátó számára a felügyelőség – a (2)–(4) bekezdésben, a 12–17. §-ban, a 19–22. §-ban foglaltak figyelembevételével – a 25. § (1) bekezdés szerinti engedélyben, illetve ahhoz adott szakhatósági állásfoglalásban állapítja meg.

(2) A felügyelőség a kibocsátási határértéket a technológiai határérték és a területi határérték alapján határozza meg a következők szerint:

a) ha a tevékenységre van technológiai kibocsátási határérték, akkor kibocsátási határértéknek azt kell előírni;

b) ha a tevékenységre vagy a kibocsátásra jellemző szennyező anyagok közül egy adott szennyező anyagra nincs technológiai határérték, akkor a vonatkozó területi határértéket kell előírni kibocsátási határértéknek.

(3) A 38. § (1) bekezdés szerinti türelmi idő alatt olyan közcsatornából való közvetlen bevezetés esetében, ahol a szennyvízvezető mű gyűjtőrendszeréhez nem kapcsolódik szennyvíztisztító, a kibocsátási határértéket a 22. § (2) bekezdés szerint kell a szolgáltató kibocsátására vonatkozóan megállapítani.

(4) A külön jogszabály¹⁹ szerint érzékeny és kevésbé érzékeny területeken lévő olyan vízfolyásba, melynek medre időszakosan kiszárad, vízszennyező anyag bevezetésére vonatkozó kibocsátási határérték csak a külön jogszabály²⁰ szerinti területi kategória figyelembevételével határozható meg.

19. § (1) A felügyelőség a kibocsátó kérelmére, illetve hivatalból a vízvédelmet és a kibocsátó türelmi időre való teljesítőképességét figyelembe véve a 18. § (2) bekezdésben meghatározottaknál szigorúbb vagy enyhébb egyedi határértéket állapíthat meg. Az egyedi határérték megállapításánál figyelembe kell venni a vízminőségi állapot megőrzésének, szükség szerinti javításának szempontjait, illetve a türelmi idő lejártára figyelemmel történő határidő kitűzésével a kibocsátó által elérhető kibocsátási szintet. Az így megállapított egyedi kibocsátási határérték szükségességét a felügyelőség határozatban vagy szakhatósági állásfoglalásban indokolja. A felügyelőség által megállapított egyedi kibocsátási határérték a külön jogszabályban²¹ előírt, egy adott szennyező anyagra vonatkozó legkisebb határértéknél nem lehet kisebb, illetve legnagyobb határértéknél nem lehet nagyobb.

(2) Amennyiben egy adott szennyező anyagra jogszabály nem határoz meg sem technológiai határértéket, sem területi határértéket, a felügyelőség egyedi kibocsátási határértéket állapíthat meg a befogadó terhelhetőségének függvényében.

(3)²² A felügyelőség annak a kibocsátónak, aki engedéllyel olyan felszín alatti vizet használ, amely valamely szennyezőanyag-tartalom tekintetében meghaladja a külön jogszabályban²³ előírt kibocsátási határértéket, a

¹⁷ A használt és szennyvizek kibocsátási határértékeiről és alkalmazásuk szabályairól szóló 9/2002. (III. 22.) KöM–KöViM együttes rendelet.

¹⁸ A csatornabírságról szóló 204/2001. (X. 26.) Korm. rendelet.

¹⁹ 219/2004. (VII. 21.) a felszín alatti vizek védelméről.

²⁰ A használt és szennyvizek kibocsátási határértékeiről és alkalmazásuk szabályairól szóló 9/2002. (III. 22.) KöM–KöViM együttes rendelet.

²¹ A használt és szennyvizek kibocsátási határértékeiről és alkalmazásuk szabályairól szóló 9/2002. (III. 22.) KöM–KöViM együttes rendelet.

²² A 19. § (3) bekezdése a 312/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 1. §-ával megállapított szöveg.

²³ A vízszennyező anyagok kibocsátásaira vonatkozó határértékekről és alkalmazásuk egyes szabályairól szóló 28/2004. (XII. 25.) KvVM rendelet.

területi kibocsátási vagy technológiai határértéknél enyhébb vagy szigorúbb kibocsátási határértéket állapíthat meg, a befogadó terhelhetőségére figyelemmel.

(4) A külön jogszabály szerint kijelölt felszíni víztestre vonatkozó környezeti célkitűzés elérése érdekében – amennyiben szükségszerű – a felügyelőség egy adott szennyezőanyag-kibocsátásra egyedi határértéket állapíthat meg.

(5) A kibocsátó külön kérelmére a felügyelőség által e rendelet szerint megállapított egyedi határérték felülvizsgálható, amennyiben a kérelmet a kibocsátó a befogadó terhelhetőségére vonatkozó mérésekkel és számításokkal alátámasztja. A felülvizsgálat következtében az egyedi határérték megállapítása az (1) bekezdésben foglaltakra figyelemmel történik.

A kibocsátási határértékek (küszöbértékek) megállapítása közvetett bevezetés esetén

20. § A közös üzemi szennyvíztisztításra vezetett szennyvíz (használt víz) egy adott szennyező anyagának közös üzemi csatornába vezethetőségére vonatkozó kibocsátási határértékét a felügyelőség a 18. § (1) bekezdésére figyelemmel, a közös üzemi szennyvíztisztító üzemeltetőjének vállalása szerinti szennyezőanyag-terhelési szint figyelembevételével állapítja meg.

21. § (1) A küszöbértéket a felügyelőség 25. § (1) bekezdés szerinti engedélyben, illetőleg ahhoz adott szakhatósági hozzájárulásban állapítja meg.

(2) A közcatornába vezethető szennyvíz (használt víz) egy adott szennyező anyagának küszöbértékét, amennyiben külön jogszabály²⁴ az anyagra, anyagcsoportra küszöbértéket határoz meg, akkor az aszerint meghatározott koncentráció szinten kell előírni.

(3) Amennyiben a közcatornába vezetendő szennyvíz (használt víz) e rendelet 2. számú melléklet 2.9. B) pontja szerinti veszélyes és mérgező anyagot tartalmaz, és az adott anyagra adott tevékenység esetén vonatkozik a külön jogszabály²⁵ szerinti felszíni víz befogadóba vezetésre vonatkozó technológiai határérték, úgy küszöbértéknek azt kell előírni. A keletkezési helyre és az elkeveredés előtti pontra külön jogszabályban meghatározott technológiai határértéket a külön jogszabály szabályozása szerinti helyre előírt küszöbértékként kell alkalmazni.

(4) A 38. § (1) bekezdés szerinti türelmi idő alatt, arra a kibocsátásra, melyet olyan közcatornába vezetnek, melynek gyűjtőrendszeréhez nem kapcsolódik szennyvíztisztító telep, a küszöbértéket a 22. § (1) bekezdés szerint kell a kibocsátásra vonatkozóan megállapítani.

22. § (1) Azon kibocsátók esetében, akik szennyvizüket olyan közcatornába (szennyvízelvezető mű gyűjtőrendszerébe) bocsátják, melynek gyűjtőrendszeréhez nem kapcsolódik szennyvíztisztító telep, a települési tisztító üzembe helyezéséig vagy legfeljebb a települési tisztítókra vonatkozó türelmi idő végéig a kibocsátás engedélyezésénél a 21. § (1)–(3) bekezdés szerint megállapított küszöbértékeket kell előírni, és annak túllépése esetén csatornabírságot kell kiszabni.

(2) Az (1) bekezdés szerint meghatározott közcatornát üzemeltető szolgáltatónak, mint engedélyesnek, a türelmi idő alatt közvetlen bevezetésre vonatkozó kibocsátási határértékeit az e rendelet 18–19. §-ában foglaltaktól eltérően egyedileg úgy kell meghatározni, hogy egy adott szennyező anyagra vonatkozó kibocsátási határérték legfeljebb az ugyanazon szennyező anyagra vonatkozó külön jogszabály szerinti küszöbértékkel lehet azonos koncentrációjú.

A közös szennyvízelvezetésre és -tisztításra vonatkozó különös szabályok közvetett bevezetés esetében

23. § (1) Több kibocsátó által közösen használt szennyvízelvezető, valamint szennyvíztisztító létesítmény esetén az üzemeltető, közcatorna (víziközmű) esetén a szolgáltató felelős a szennyvíztisztítási előírások megtartásáért, a létesítmény tulajdonosa(i) felelős(ek) a kibocsátói szennyezéscsökkentési ütemterv (a továbbiakban: szennyezéscsökkentési ütemterv) elkészítéséért, a terv felügyelőséggel való jóváhagyatásáért és a tervben foglalt fejlesztések (beruházások) megvalósításáért.

(2) Szennyvíz (használt víz) közcatornába vagy közös üzemi szennyvíztisztítóra vezetése esetén a szolgáltató, illetve a közös üzemi szennyvíztisztító üzemeltetője a szennyezett víz tisztítását szerződés keretében vállalja.

²⁴ A csatornabírságról szóló 204/2001. (X. 26.) Korm. rendelet; a használt és szennyvizek kibocsátási határértékeiről és alkalmazásuk szabályairól szóló 9/2002. (III. 22.) KöM–KöViM együttes rendelet.

²⁵ A használt és szennyvizek kibocsátási határértékeiről és alkalmazásuk szabályairól szóló 9/2002. (III. 22.) KöM–KöViM együttes rendelet.

(3) A szolgáltató, illetve a közös üzemi szennyvíztisztító üzemeltetője csak olyan szennyező anyagot tartalmazó szennyvíz, illetőleg kibocsátott szennyezőanyag-koncentráció tisztítására vállalkozhat, melynek tisztítására a technológiája alkalmas.

(4) A (2) bekezdés szerinti szerződés hiányában a közcsatornába bocsátó a 2. számú melléklet 2/II. h) pontja szerinti vízvédelmi bírság megfizetésére kötelezhető.

24. § A kibocsátó köteles megtéríteni a szolgáltatónak, illetve a közös üzemi tisztítót üzemeltetőnek mindazokat a károkat és többletüzemelési költségeket (a vízszennyezési bírság kivételével), amelyek a szennyvízkibocsátás mértékét meghatározó engedélyben foglaltaktól, illetve a szerződésben foglaltaktól eltérő szennyvíz kibocsátásának következtében merültek fel.

Szennyvízkibocsátás engedélyezése

25. § (1) A szennyvízkibocsátással, közcsatornába vezetéssel kapcsolatos környezetvédelmi követelményeket a kibocsátó számára a külön jogszabály²⁶ szerinti engedélyben, illetve azok hatálya alá nem tartozó külön jogszabály²⁷ szerinti tevékenység esetén a felügyelőség által kiadott külön engedélyben kell meghatározni.

(2) A kibocsátó a 3. számú melléklet szerinti, engedély iránti kérelem benyújtásával egyidejűleg köteles:

a) a szennyvízkibocsátásra vonatkozó meglévő engedélyt,

b) közcsatornára történő vezetés esetében a szolgáltatónak a befogadásra vonatkozó hozzájárulását, a hozzájáruláshoz szükséges tervet, valamint a szerződést,

c) nyilatkozni a kibocsátásra jellemző szennyező anyagok megnevezéséről, mennyiségéről, és azt az engedélyező hatóság részére megküldeni.

(3) Az engedélyezés során a kibocsátásra és a szennyvizek befogadóba való vezetésének szabályozására kombinált megközelítésen alapuló, külön jogszabályok szerinti határértékrendszereket alkalmazó szabályozási módszert kell alkalmazni.

26. § (1)²⁸ A 25. § (1) bekezdése szerinti engedély határozott időtartamra, legfeljebb 5 évre – az 1. számú melléklet B) pontjának I. listájába tartozó anyagot kibocsátókra vonatkozóan legfeljebb 4 évre – adható.

(2)²⁹ A szennyvízkibocsátásra vonatkozó engedély visszavonásáról, módosításáról a felügyelőség hivatalból vagy a kibocsátó kérelme alapján, illetve a 14. § (5), 37. § (5) bekezdésekben meghatározott feltételek fennállása esetén határozatban dönt.

(3) Új létesítmények esetén a kibocsátó a próbauzem lezárásáig akkreditált laboratórium által végzett mérési eredményekkel köteles igazolni, hogy az engedélyben előírt határértéket, illetve küszöbértéket tartósan és folyamatosan betartja.

(4) Engedélyezhető az új kibocsátás, ha annak hatásait a befogadó vízszennyezettségi határértékének betartása érdekében:

a) a meglévő létesítmény kibocsátására vonatkozóan engedélyezett kibocsátói szennyezéscsökkentési terv megvalósításával elért szennyezéscsökkentéssel,

b) vagy az új kibocsátó által kezdeményezett és megvalósított beruházás által más kibocsátónál elért szennyezéscsökkentéssel

ellensúlyozni lehet.

(5) A felügyelőség a befogadó vízminőségénél jobb minőségű szennyvizet kibocsátó új létesítmény telepítését engedélyezheti vagy ahhoz szakhatósági hozzájárulását adhatja a 18–19. § figyelembevételével.

Ellenőrzés

27. § (1) A szennyvízkibocsátásokat a felügyelőség, közcsatornába bocsátás esetén a szolgáltató külön jogszabályban³⁰ meghatározott szabályok szerint, helyszíni ellenőrzéssel egybekötött mintavételezéssel ellenőrizheti.

²⁶ A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény; az egységes környezethasználati engedélyezési eljárás részletes szabályairól szóló 193/2001. (X. 19.) Korm. rendelet; a vízgazdálkodási hatósági jogkör gyakorlásáról szóló 72/1996. (V. 22.) Korm. rendelet.

²⁷ A használt és szennyvizek kibocsátási határértékeiről és alkalmazásuk szabályairól szóló 9/2002. (III. 22.) KöM–KöViM együttes rendelet.

²⁸ A 26. § (1) bekezdése a 368/2004. (XII. 26.) Korm. rendelet 2. §-ával megállapított szöveg.

²⁹ A 26. § (2) bekezdése a 340/2004. (XII. 22.) Korm. rendelet 29. §-ának (3) bekezdésével megállapított szöveg, e módosító rendelet 30. §-ának (1) bekezdése alapján rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(2) Önellenőrzésre köteles az a kibocsátó (ill. közcsonnába bocsátó):

a) aki az 1. számú melléklet I. lista szerinti veszélyes anyagot, vagy elsőbbségi veszélyes anyagot bocsát ki vagy használ;

b) akinek önellenőrzési kötelezettségét a felügyelőség környezet veszélyeztetettség miatt megállapítja, továbbá

c) aki az engedélye szerint, illetőleg a telephelyről (szennyvíztisztítóból) a megelőző év adatai alapján 15 m^3 /üzemnap mennyiséget meghaladó szennyvizet

ca) közvetlenül a befogadóba vezet,

cb) közvetve (közcsonnán vagy közös üzemi tisztítón keresztül) a befogadóba vezet és egyúttal a külön jogszabály³¹ szerint meghatározott tevékenység folytatása során keletkező szennyvizet bocsát ki.

(3) Az önellenőrzésre nem kötelezett kibocsátó – a felügyelőségnek történő bejelentéssel és jóváhagyással – önellenőrzésre vállalkozhat. Ez esetben a kibocsátóra az önellenőrzésre kötelezettek vonatkozó ellenőrzési szabályokat kell alkalmazni.

28. § (1) Az önellenőrzésre kötelezett a külön jogszabályban³² meghatározottak szerint önellenőrzési tervet köteles készíteni, amelyet a felügyelőség részére, valamint

a) közcsonnába bocsátás esetében a szolgáltatónak,

b) közös üzemi csatornába bocsátás esetén a közös üzemi szennyvíztisztítót üzemeltetőnek köteles megküldeni.

(2) Az önellenőrzési tervet első alkalommal a tárgyévet megelőző év október 31-éig kell benyújtani, melyet legalább 5 évente felül kell vizsgálni. Az önellenőrzési tervet a felügyelőség hagyja jóvá. Az önellenőrzési terv szerinti éves vizsgálati időpontokat a tárgyévet megelőző év november 30-áig be kell jelenteni a felügyelőségnek, mely bejelentés nem minősül az önellenőrzési terv módosításának. Az önellenőrzési tervben rögzített ellenőrzések száma – az időszakos üzemek kivételével – egy naptári évben 4 alkalomnál kevesebb nem lehet.

(3) Az önellenőrzésre kötelezett az önellenőrzés keretében végzett vizsgálatok eredményét – azok tartalmától függetlenül – az önellenőrzési tervben rögzített időpontban, de legkésőbb a mintavételt követő 30 napon belül:

a) közcsonnába bocsátott szennyvíz vizsgálata esetén a szolgáltatónak,

b) közös üzemi (ipari) csatornába bocsátás esetén a közös üzemi tisztító üzemeltetőjének,

c) közvetlen felszíni vízbe vezetés esetén az illetékes felügyelőségnek

köteles megküldeni.

(4) Az önellenőrzés keretében végzett vizsgálatok eredményeit a szolgáltató, illetve a közös üzemi tisztító üzemeltetője értékeli a kibocsátás határértékeknek való megfelelés alapján. Amennyiben az önellenőrzés eredménye vagy a szolgáltató által lefolytatott helyszíni ellenőrzés eredménye azt bizonyítja, hogy a kibocsátó vízszennyezést, vagy a közcsonna károsító szennyezését követte el, a szennyezés megállítására vonatkozó valamennyi iratot és egyéb vizsgálati adatot meg kell küldeni a felügyelőségnek, a kibocsátó adatszolgáltatásától, illetve a szolgáltató ellenőrzése esetében a helyszíni ellenőrzés időpontjától számított 30 napon belül.

(5) Amennyiben az önellenőrzésre kötelezett vagy önellenőrzésre vállalkozott kibocsátó önellenőrzési tervet nem készít vagy azt nem az elfogadottak szerint hajtja végre, a felügyelőség, illetve közcsonnába bocsátás esetén a felügyelőség felhívására a szolgáltató, a kibocsátó költségére köteles az engedélyben meghatározott kibocsátás, illetve a külön jogszabály³³ szerinti keletkezés helyén, az elkeveredés előtti ponton a szennyvíz szennyező anyag tartalmának és a kibocsátás körülményeinek külön jogszabály³⁴ szerinti meghatározott vizsgálatára.

(6) Amennyiben a (5) bekezdésben foglaltak következtében a szennyvízkibocsátás az önellenőrzés keretében nem ellenőrizhető, a kibocsátó az e rendelet szerinti vízvédelmi bírság fizetésére köteles.

³⁰ A vízszennyezési bírság sajátos szabályairól szóló 7/2002. (III. 1.) KöM rendelet; a csatornabírságról szóló 204/2001. (X. 26.) Korm. rendelet.

³¹ A használt és szennyvizek kibocsátási határértékeiről és alkalmazásuk szabályairól szóló 9/2002. (III. 22.) KöM-KöViM együttes rendelet 2. számú melléklet III. rész.

³² A vízszennyezési bírság sajátos szabályairól szóló 7/2002. (III. 1.) KöM rendelet.

³³ A használt és szennyvizek kibocsátási határértékeiről és alkalmazásuk szabályairól szóló 9/2002. (III. 22.) KöM-KöViM együttes rendelet.

³⁴ A vízszennyezési bírság sajátos szabályairól szóló 7/2002. (III. 1.) KöM rendelet; a csatornabírságról szóló 204/2001. (X. 26.) Korm. rendelet.

29. § (1) A kibocsátó önellenőrzésének megfelelőségét, valamint az önellenőrzésre nem kötelezett, illetve nem vállalkozott kibocsátó esetében a befogadóra vonatkozó határértékek betartását a felügyelőség, továbbá közcsatornába bocsátás esetében a küszöbértékek betartását a felügyelőség és a szolgáltató, külön jogszabály szerinti helyszíni ellenőrzéssel ellenőrzi.

(2) A kibocsátó köteles az (1) bekezdés szerinti ellenőrzéshez hozzájárulni, a mintavételi feltételeket, valamint a külön jogszabályban ³⁵meghatározott, a kibocsátás körülményeivel kapcsolatos egyéb adatokat biztosítani.

(3) Közvetett bevezetés esetében, az önellenőrzésre kötelezett helyett az önellenőrzés végrehajtását a szolgáltató vagy a közös üzemi szennyvíztisztítót üzemeltető szerződés alapján elvégezheti.

(4) A kibocsátási határérték betartását a külön jogszabályban ³⁶foglaltak szerint az engedélyben meghatározott mintavételi helyen:

a) önellenőrzésre kötelezettek esetében a kibocsátó önellenőrzése,

b) önellenőrzésre nem kötelezett kibocsátó esetében a felügyelőség, közcsatornába bocsátás esetében a szolgáltató ellenőrzése alapján kell megállapítani.

(5) Amennyiben a felügyelőség, illetve a szolgáltató a helyszíni ellenőrzés során az önellenőrzésben – az önellenőrzési tervben előírtakhoz képest – hiányosságot állapít meg, vagy az önellenőrzési rendszert, a külön jogszabály ³⁷előírásai alapján, nem minősíti megbízhatónak a kibocsátási határérték betartásának megfelelőségét a saját mérési eredményeire alapozza.

30. § Az önellenőrzésre kötelezett kibocsátó köteles a szennyvízkibocsátás jellemzőiről és a technológiai folyamatok üzemviteléről adatot szolgáltatni, és évente összefoglaló jelentést készíteni a külön jogszabályok rendelkezései szerint, amit köteles az illetékes felügyelőségnek benyújtani a tárgyévet követő március 31-éig.

Bírságok és egyéb jogkövetkezmények

31. § (1) Az a kibocsátó aki az e rendelet vagy külön jogszabály szerinti engedélyezés során előírt kibocsátási határértéket túllépi vagy az engedélyben meghatározottaktól eltérő szennyező anyagot vagy az 1. számú melléklet C)–D) pontjában meghatározott tiltott anyagot bocsát ki, az e rendelet szerinti csatornabírság vagy vízszennyezési bírság fizetésére köteles.

(2) ³⁸Vízszennyező anyagnak küszöbérték fölötti kibocsátása vagy a szolgáltatói szerződésben a küszöbérték fölött egyedileg befogadásra vállalt és a felügyelőség által engedélyezett koncentráció szintje fölötti kibocsátása után csatornabírságot kell megállapítani és kiszabni.

(3) Vízszennyező anyagnak a kibocsátási határértéket meghaladó mértékű közös üzemi (ipari) csatornába vezetése vagy közvetlen bevezetése esetén vízszennyezési bírságot kell megállapítani és kiszabni.

(4) Az e rendelet 35. § (1) bekezdésében meghatározott jogellenes magatartás elkövetéséért vízvédelmi bírságot kell megállapítani és kiszabni.

(5) Az (1)–(4) bekezdésben meghatározott bírságot a felügyelőség állapítja meg és szabja ki. A csatornabírság megállapításához a szolgáltató bírságjavaslatot köteles készíteni és azt a szennyvízkibocsátás évét követő év március 31-éig a felügyelőségnek megküldeni.

(6) A bírság kiszabásával összefüggő hatósági eljárására a külön jogszabály ³⁹rendelkezései az irányadók azzal, hogy az eljárás e rendelet szerint hivatalból, illetve csatornabírság kiszabása esetén a szolgáltató kezdeményezésére indul.

32. § (1) A csatornabírság vagy vízszennyezési bírság megállapításánál a 38. § (1) bekezdés szerinti türelmi időt figyelembe kell venni.

(2) A bírság megfizetése nem tekinthető a már megtörtént és a további szennyezésre vonatkozó engedélynek, és nem mentesít a 39. § (1) bekezdés szerinti szennyezéscsökkentési intézkedések megtétele alól.

³⁵ A vízszennyezési bírság sajátos szabályairól szóló 7/2002. (III. 1.) KöM rendelet; a csatornabírságról szóló 204/2001. (X. 26.) Korm. rendelet.

³⁶ A vízszennyezési bírság sajátos szabályairól szóló 7/2002. (III. 1.) KöM rendelet; a csatornabírságról szóló 204/2001. (X. 26.) Korm. rendelet.

³⁷ A vízszennyezési bírság sajátos szabályairól szóló 7/2002. (III. 1.) KöM rendelet; a csatornabírságról szóló 204/2001. (X. 26.) Korm. rendelet.

³⁸ A 31. § (2) bekezdése a 340/2004. (XII. 22.) Korm. rendelet 29. §-ának (4) bekezdésével megállapított szöveg, e módosító rendelet 30. §-ának (1) bekezdése alapján rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

³⁹ Az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény.

(3) Ha a szennyvíz, illetve szennyező anyag elháríthatatlan külső ok (különös tekintettel katasztrófa, tűz, robbanás, árvíz, egyéb elemi károk bekövetkezésére), továbbá kárelhárítási gyakorlat kapcsán kerül a befogadóba, a kibocsátó felelősségének hiányában bírság nem állapítható meg.

Csatornabírság, vízszennyezési bírság megállapítása és kiszabása

33. § (1) A felügyelőség a csatornabírságot a szolgáltató bírságjavaslata figyelembevételével, illetve a vízszennyezési bírságot a 2. számú melléklet 1. pontja szerint állapítja meg és a tárgyévet követő év június 30-áig szabja ki.

(2) A csatornabírságot, illetve vízszennyezési bírságot önellenőrzésre nem kötelezett kibocsátóknál a helyszíni ellenőrzés alapján, önellenőrzésre kötelezetteknel, ha a felügyelőség, illetve a szolgáltató az önellenőrzés megfelelőségét elfogadta, az önellenőrzési adatok alapján kell megállapítani. Az önellenőrzés meg nem felelése esetén a bírságot a helyszíni ellenőrzés alapján kell megállapítani.

(3) Nem szennyvízzel felszíni vízbe vagy közcsatornába – az engedélyezett minőségben és módon ürített települési folyékony hulladék kivételével – bebocsátott szennyező anyag esetén a bírságot annak teljes mennyisége után kell megállapítani.

(4) A 32. ⁴⁰§ (3) bekezdésében meghatározott esetben a közcsatornában (szennyvíztisztító telepen) kárelhárítási gyakorlattal okozott kár megtérítését a szolgáltató külön igényelheti.

34. § (1) Ha a közcsatornába bocsátás előtti szennyvízelvezető létesítményt, illetve a külön jogszabályban ⁴¹meghatározott szennyvíz-előtisztító berendezést több kibocsátó közösen használja, a bírságot az ott meghatározottak szerint a csatlakozó szennyvízhálózat és közös bekötés esetében az átadási ponthoz tartozó házi szennyvízhálózat, illetőleg csatlakozó víziközműhálózat működtetője köteles megfizetni.

(2) Közös üzemi (ipari) csatornán, illetve közös üzemi szennyvíztisztítón át közvetlenül felszíni vízbe bocsátott szennyezés esetében a vízszennyezési bírságot minden vízszennyező anyagra ki kell számítani, majd a kiszámított bírság összegéből le kell vonni az adott közös üzemi (ipari) csatornába vezető kibocsátókra az ugyanazon szennyező anyag miatt megállapított bírság összegét. A levonás nem haladhatja meg a közös üzemi tisztítót üzemeltetőre ezen szennyező anyagok miatt kivetett bírság összegét. A közös üzemi szennyvíztisztítót (csatornát) üzemeltetőre az így megállapított vízszennyezési bírságot kell kiszabni.

(3) A bírságot a határozat jogerőre emelkedését követő hónap 15. napjáig kell a határozatban megjelölt kedvezményezett részére (bankszámlájára) befizetni

a) vízszennyezési bírság fizetése esetében a bírság 70%-át az illetékes felügyelőség és a bírság 30%-át a határozatban kedvezményezettként megjelölt önkormányzat,

b) ⁴²csatornabírság fizetése esetében a bírság 97%-át a határozatban kedvezményezettként megjelölt szolgáltató és a bírság 3%-át, de legfeljebb 300 000 Ft-ot az elsőfokú határozatot meghozó felügyelőség részére.

(4) ⁴³

Vízvédelmi bírság

35. § (1) Azt a kibocsátót vagy tulajdonost, aki

a) a külön jogszabály szerinti önellenőrzési terv készítését és annak jóváhagyását elmulasztotta,

b) az önellenőrzési tervét a felügyelőség általi felszólításra sem készíti el,

c) a jóváhagyott önellenőrzési terv külön jogszabály szerinti teljesítését elmulasztotta,

d) vízhasználatáról és a kibocsátott szennyvizéről szándékosan valótlan adatot közöl,

e) szennyezéscsökkentési ütemtervét a felügyelőség által előírt határidőig (települési szennyvízelvezetés esetén ez a kötelezettség a tulajdonost terheli) nem készíti el,

f) szennyezéscsökkentési ütemtervét nem a jóváhagyott ütemezés szerint végzi,

g) a szennyvízkibocsátására vonatkozó (jogszabályban, illetve hatósági kötelezésben előírt) adatszolgáltatási kötelezettségét határidőre, illetve a felügyelőség felszólítására sem teljesíti,

h) engedélyköteles tevékenységet, illetve az ehhez tartozó technológia üzemeltetését engedély nélkül kezdi meg és szennyvízkibocsátást folytat,

i) engedélyezéshez szükséges adatokban bekövetkezett változást nem jelent be a felügyelőségnek, illetve nem kéri az engedély módosítását, valamint a felügyelőség felszólítására a módosításhoz szükséges meglévő

⁴⁰ A Magyar Közlöny 2004. évi 116. számában megjelent helyesbítésnek megfelelő szöveg.

⁴¹ A közműves ivóvízellátásról és a közműves szennyvízelvezetésről szóló 38/1995. (IV. 5.) Korm. rendelet 2. és 6. §-a.

⁴² A 34. § (3) bekezdésének b) pontja a 312/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 2. §-ával megállapított szöveg.

⁴³ A 34. § (4) bekezdését a 312/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 5. § b) pontja hatályon kívül helyezte.

engedélyét, továbbá a kibocsátására jellemző szennyező anyagokra vonatkozó nyilatkozatát az előírt határidőre nem küldi meg,

j) felszíni vízbe, csapadékvíz elvezető hálózatba engedély nélküli szennyvíz (használt víz) bevezetését a felügyelőség által előírt határidőre nem szünteti meg, illetve a 12. § (5) bekezdés szerinti tilalmat megszegi és közcsatornába hulladékot (így különösen: élelmiszer hulladékot) bocsát

a felügyelőség az e rendelet 2. számú melléklete 2/II. pontjában meghatározott vízvédelmi bírság megfizetésére kötelezi.

(2) A vízvédelmi bírságot az erről rendelkező határozat jogerőre emelkedését követő 30 napon belül kell a határozatban megjelölt számlára a felügyelőség részére befizetni.

Rendkívüli szennyezés

35. § (1) Azt a kibocsátót vagy tulajdonost, aki

a) a külön jogszabály szerinti önellenőrzési terv készítését és annak jóváhagyását elmulasztotta,

b) az önellenőrzési tervét a felügyelőség általi felszólításra sem készíti el,

c) a jóváhagyott önellenőrzési terv külön jogszabály szerinti teljesítését elmulasztotta,

d) vízhasználatáról és a kibocsátott szennyvizéről szándékosan valótlan adatot közöl,

e) szennyezéscsökkentési ütemtervét a felügyelőség által előírt határidőig (települési szennyvízelvezetés esetén ez a kötelezettség a tulajdonost terheli) nem készíti el,

f) szennyezéscsökkentési ütemtervét nem a jóváhagyott ütemezés szerint végzi,

g) a szennyvízkibocsátására vonatkozó (jogszabályban, illetve hatósági kötelezésben előírt) adatszolgáltatási kötelezettségét határidőre, illetve a felügyelőség felszólítására sem teljesíti,

h) engedélyköteles tevékenységet, illetve az ehhez tartozó technológia üzemeltetését engedély nélkül kezdi meg és szennyvízkibocsátást folytat,

i) engedélyezéshez szükséges adatokban bekövetkezett változást nem jelent be a felügyelőségnek, illetve nem kéri az engedély módosítását, valamint a felügyelőség felszólítására a módosításhoz szükséges meglévő engedélyét, továbbá a kibocsátására jellemző szennyező anyagokra vonatkozó nyilatkozatát az előírt határidőre nem küldi meg,

j) felszíni vízbe, csapadékvíz elvezető hálózatba engedély nélküli szennyvíz (használt víz) bevezetését a felügyelőség által előírt határidőre nem szünteti meg, illetve a 12. § (5) bekezdés szerinti tilalmat megszegi és közcsatornába hulladékot (így különösen: élelmiszer hulladékot) bocsát

a felügyelőség az e rendelet 2. számú melléklete 2/II. pontjában meghatározott vízvédelmi bírság megfizetésére kötelezi.

(2) A vízvédelmi bírságot az erről rendelkező határozat jogerőre emelkedését követő 30 napon belül kell a határozatban megjelölt számlára a felügyelőség részére befizetni.

Egyéb jogkövetkezmények

37. § (1) Abban az esetben, ha a kibocsátó a felügyelőség által jóváhagyott szennyezéscsökkentési ütemtervet neki felróható módon nem hajtja végre, vagy nem az előírt ütemben teljesíti, a felügyelőség a szennyező tevékenységet részben vagy egészében korlátozhatja, felfüggesztheti, megtilthatja, a települési szennyvíztisztító telepek, a közszolgáltatást végző, létfenntartási, közegészségügyi, közoktatási és tűz- és katasztrófavédelmi feladatokat ellátó intézmények kivételével.

(2) Ha a kibocsátó a szennyezéscsökkentési ütemtervben foglaltak megvalósítása után, a türelmi időn belül nem teljesíti a kibocsátási határértéket, akkor a bírságot a 39. § (3) bekezdésben foglalt kedvezmény mellőzésével kell megállapítani és kiszabni.

(3) Ha a kibocsátó a türelmi idő lejártá után, illetve új létesítmények esetében a (4) bekezdés szerinti teljesítési határidő végéig nem teljesíti a kibocsátási határértéket, akkor a teljes bírságot, kell megállapítani és kiszabni.

(4) Új létesítmények esetében, amennyiben a próbaüzem lezárását követően a határértékeket a kibocsátó nem tartja be, a felügyelőség a szükséges szennyezéscsökkentési intézkedések megtételére kötelezi. A teljesítés határidejét legfeljebb két évre határozza meg a teljes bírság 30%-ának kiszabása mellett.

(5) Amennyiben a kibocsátó a kibocsátási határértéket nem teljesíti, valamint az előírt szennyezéscsökkentési intézkedéseket nem teszi meg

a) meglévő létesítmények esetében a türelmi idő lejártá utáni első év végéig,

b) új létesítmények esetében a (4) bekezdés szerinti teljesítési határidő végéig

akkor a szennyező tevékenységét a felügyelőség felfüggeszti, korlátozza vagy betiltja. Ez alól kivételt képeznek a települési szennyvíztisztító telepek, a közszolgáltatást végző, létfenntartási, közegészségügyi, közoktatási és tűz- és katasztrófavédelmi feladatokat ellátó intézmények.

Türelmi idők, kedvezmények

38. § (1) Ha jogszabály vagy a 39. § (5) bekezdése alapján hozott hatósági határozat másként nem rendelkezik, az e rendelet alapján külön jogszabályban ⁴⁴megállapított kibocsátási határértékeket – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – a meglévő létesítményekre legkésőbb 2010. december 31-ig kell teljesíteni (türelmi idő).

(2) Meglévő létesítmények esetében:

a) a külön jogszabályban ⁴⁵megállapított érzékeny területeken lévő 10 000 lakosegyenérték fölötti szennyvízelvezetési agglomerációk települési szennyvíztisztító telepei esetén a türelmi idő 2008. december 31;

b) a 15 000 lakosegyenérték alatti szennyvízelvezetési agglomerációk települési szennyvíztisztító telepei esetén a türelmi idő 2015. december 31;

c) az egységes környezethasználati engedélyezés eljárása alá tarozó kibocsátók esetén a türelmi idő 2007. október 31;

d) ⁴⁶az energetikai célú termálvíz hasznosítás esetén a türelmi idő 2012. december 31.

(3) ⁴⁷A türelmi idő alatt a bírságot

a) a nem szolgáltatónak minősülő kibocsátókra a türelmi idő

első két évében a megállapított bírság 5%-ában,
harmadik évétől a megállapított bírság 25%-ában,
negyedik évétől a megállapított bírság 50%-ában,
ötödik évétől a megállapított bírság 75%-ában,

b) a szolgáltatókra a türelmi idő

első három évében a megállapított bírság 5%-ában,
negyedik évétől a megállapított bírság 8%-ában,
hatodik évétől a megállapított bírság 12%-ában,
nyolcadik évétől a megállapított bírság 15%-ában,
tizedik évétől a megállapított bírság 20%-ában

kell kiszabni a 39. § (3) bekezdésben foglaltak kivételével.

39. § (1) A kibocsátási határérték évi kétszeri vagy ennél többszöri 20%-os túllépése esetén továbbá a települési szennyvíztisztító telepeknél a 2. számú melléklet 2/I. 2.7.2. a) pontja szerinti követelmények meg nem tartása esetén a felügyelőség kötelezi a szennyezést okozó kibocsátót, a közcsatorna és közös üzemi tisztító esetén annak tulajdonosát, a külön jogszabály előírásai szerint készítendő szennyezéscsökkentési ütemterv készítésére, jóváhagyatására és az abban foglaltak megvalósítására.

(2) A kibocsátó szennyezéscsökkentési ütemtervét külön jogszabály rendelkezése szerint a felügyelőség részére, valamint észrevételezés céljából:

a) közcsatornába bocsátás esetén a szolgáltatónak is,

b) közös üzemi (ipari) csatornahálózatba bocsátás esetén a közös üzemi szennyvíztisztítót üzemeltetőnek is, köteles megküldeni. A szolgáltató és a közös üzemi szennyvíztisztítót üzemeltető a szennyezéscsökkentési ütemterv észrevételezésének eredményét a felügyelőségnek és a kibocsátónak küldi meg.

(3) Amennyiben a kibocsátó a szennyezéscsökkentést a felügyelőség által jóváhagyott szennyezéscsökkentési ütemtervnek megfelelően hajtja végre, kérelmére a bírságot (csatornabírságot vagy vízszennyezési bírságot) a felügyelőség az adott szennyező anyag kibocsátási határértéke fölötti kibocsátása után a számított teljes bírság 3%-ában állapítja meg. Ez a kedvezmény a jóváhagyott szennyezéscsökkentési ütemtervben foglalt fejlesztések megvalósításáig (üzembe helyezésig), de legfeljebb a türelmi idő végéig tart.

(4) Települési szennyvízelvezetés, -tisztítás esetében, valamint a közös üzemi csatornahálózaton való szennyvízelvezetés, közös üzemi szennyvíztisztítóban való szennyvíztisztítás esetében a szennyezéscsökkentési ütemterv készítéséért és annak megvalósításáért a közcsatornának vagy a közös üzemi csatornának, illetve szennyvíztisztítónak a tulajdonosa felelős.

⁴⁴ A használt és szennyvizek kibocsátási határértékeiről és alkalmazásuk szabályairól szóló 9/2002. (III. 22.) KöM–KöViM együttes rendelet.

⁴⁵ A települési szennyvíztisztítás szempontjából érzékeny felszíni vizek és vízgyűjtőterületük kijelöléséről szóló 240/2000. (XII. 23.) Korm. rendelet.

⁴⁶ A 38. § (2) bekezdésének d) pontját a 312/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 3. §-a iktatta be.

⁴⁷ A 38. § (3) bekezdésének záró szövegrésze a 312/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 5. § a) pontjával megállapított szöveg.

(5) A befogadó ökológiai állapotának, illetve a közcatorna állapotának védelmében a felügyelőség, a jóváhagyott szennyezéscsökkentési ütemtervben részletezett fejlesztések megvalósítására vonatkozó ütemezés alapján a 38. § (1) bekezdés a)–c) pontjaiban rögzítetteknel rövidebb türelmi időt is előírhat.

Adatszolgáltatás

40. § (1) A kibocsátásokkal kapcsolatos nemzetközi adatszolgáltatásról a környezetvédelemért felelős miniszter gondoskodik.

(2) A kibocsátásokkal kapcsolatos adatok a Központi Statisztikai Hivatal számára külön jogszabály alapján statisztikai felhasználás céljából, az adatvédelemre vonatkozó szabályok megtartása mellett hozzáférhetők.

III.

ZÁRÓ ÉS ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

41. § (1) E rendelet – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba. Egyidejűleg – a (4) bekezdésben foglalt kivételével – hatályát veszti a felszíni vizek minősége védelmének egyes szabályairól szóló 203/2001. (X. 26.) Korm. rendelet, valamint a felszíni vizek minősége védelmének egyes szabályairól szóló 203/2001. (X. 26.) Korm. rendelet módosításáról szóló 271/2003. (XII. 24.) Korm. rendelet, továbbá a levegő védelmével kapcsolatos egyes szabályokról szóló 21/2001. (II. 14.) Korm. rendelet és a felszíni vizek minősége védelmének egyes szabályairól szóló 203/2001. (X. 26.) Korm. rendelet módosításáról szóló 274/2002. (XII. 21.) Korm. rendelet 2. §-a.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg – az (5)–(6) bekezdésben foglalt kivételével – hatályát veszti a szennyvízbírságról szóló 3/1984. (II. 7.) OVH rendelkezés (a továbbiakban: Rek.).

(3) ⁴⁸A csatornabírságról szóló 204/2001. (X. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Csbr.) 2006. július 1-jén veszti hatályát azzal, hogy az abban foglalt rendelkezések a 2005. december 31-ig lefolytatott ellenőrzésekre és bírságolásra alkalmazhatók, olyan létesítmények közcatornába vezetett kibocsátásai esetén, melyek az e rendelet 25. § szerinti engedélyezési eljárásban megszerzett jogerős engedéllyel még nem rendelkeznek vagy a 25. § szerint nem engedélykötelesek.

(4) A felszíni vizek minősége védelmének egyes szabályairól szóló 203/2001. (X. 26.) Korm. rendelet 21. § (1)–(2) bekezdése, a 24. § (9) bekezdése, valamint a 2. számú mellékletének 1. fejezete 2005. december 31-én veszti hatályát azzal, hogy az ott előírtakat az új létesítmények közvetlen bevezetéseinek 2004. december 31-ig lefolytatott ellenőrzése alapján kiszabható vízszennyezési bírság kapcsán kell alkalmazni.

(5) ⁴⁹Meglévő létesítmények esetében a Rek., illetve a Csbr., új létesítmények esetében a Csbr. alapján megállapított jogszabályi és egyedi határértékek a 25. § szerinti engedélyezési eljárásban megszerezhető engedély kiadásáig továbbra is érvényesek.

(6) ⁵⁰A Rek. 4–7. §-ának (2) bekezdése 2006. július 1-jén hatályát veszti azzal, hogy az ott előírtakat a 2005. december 31-ig lefolytatott ellenőrzések alapján kiszabható bírság kapcsán kell alkalmazni olyan meglévő létesítmények szennyvízkibocsátásának ellenőrzésére és bírságolására, melyek az e rendelet 25. §-a szerinti engedélyezési eljárásban vagy a felszíni vizek minősége védelmének egyes szabályairól szóló 203/2001. (X. 26.) Korm. rendelet alapján megszerzett jogerős engedéllyel nem rendelkeznek.

42. § (1) E rendelet hatálybalépése után engedélyezett (létesítési vagy építési engedély) létesítmények esetében vízszennyező anyag bevezetése tilos bányatavakba, valamint minden olyan tóba, ahol a fedőrétegek eltávolításával került felszínre a felszín alatti víz, továbbá a külön jogszabály szerinti fokozottan érzékeny területen lévő olyan vízfolyásba, melynek medre időszakosan kiszárad.

(2) Új létesítmények e rendelet hatálybalépésétől e rendelet előírásai szerint engedélyezhetők, illetve a meglévő létesítmények 2005. január 1-jétől, de legkésőbb a (3) bekezdés szerinti engedélyezési eljárásban megszerezhető engedély kiadásától csak e rendelet előírásainak megfelelő engedéllyel üzemeltethetők.

(3) Meglévő létesítmények 25. § szerinti engedély a szennyvízkibocsátás szabályozására vonatkozó, vagy határozatban előírt határértékeinek, illetve küszöbértékeinek módosításához az engedélykérelmet legkésőbb 2004. szeptember 30-ig ⁵¹be kell nyújtani vízjogi üzemeltetési engedély módosítása esetén az illetékes felügyelethez, egyéb engedély esetén az illetékes felügyelőséghez.

⁴⁸ A 41. § (3) bekezdése a 312/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 4. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

⁴⁹ A 41. § (5) bekezdése a 368/2004. (XII. 26.) Korm. rendelet 3. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

⁵⁰ A 41. § (6) bekezdése a 312/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 4. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

⁵¹ A Magyar Közlöny 2004. évi 116. számában megjelent helyesbítésnek megfelelő szöveg.

(4) Abban az esetben, ha a közcsatorna gyűjtőrendszeréhez nem kapcsolódik szennyvíztisztítótelep (szabadkiömlőn vagy szivattyútelepen keresztüli közvetlen bevezetés) a határidő csak a szabadkiömlő vagy szivattyútelep vízjogi üzemeltetési engedélykérelmének benyújtására vonatkozik, a gyűjtőrendszere nem.

(5) Azon új létesítmények szennyvízkibocsátására, melynek engedélye 2003. január 1. és a használt és szennyvizek kibocsátási határértékeiről és alkalmazásuk szabályairól szóló 9/2002. (III. 22.) KöM–KöViM együttes rendelet módosításáról szóló 25/2003. (XII. 29.) KvVM rendelet hatálybalépése között került kiadásra, technológiai határértéket első ízben 2008. január 1-jét követően kell meghatározni, melyhez a kérelmet 2007. december 31-ig kell benyújtani.

(6) A szennyezéscsökkentési intézkedési tervet legkésőbb 2006. december 31-ig kell elkészíteni.

(7) A természetes és mesterséges eredetű radioaktív anyagoktól eredő, folyadékkal kibocsátott szennyezés kibocsátási határértékeit, az ellenőrzés, valamint a bírságolás szabályait külön jogszabályok határozzák meg.

43. §⁵²

44. § Amennyiben 2006. december 22-ig nem jön létre az Európai Közösség tagállamai között közösségi szintű megegyezés az elsőbbségi anyagokat felsoroló lista tartalmának tekintetében, akkor a környezetvédelmi és vízügyi miniszter rendeletben állapítja meg az e rendeletben meghatározott elsőbbségi anyagok kibocsátási és környezetminőségi (vízszennyezettségi) határértékeit és a felszíni vízbe vezetésre vonatkozó szabályokat. Az elsőbbségi listára később felvett anyagok esetében – közösségi szintű megegyezés hiányában – a környezetvédelmi és vízügyi miniszter a kibocsátási és vízszennyezettségi határértékeket az anyag listára kerülésétől számított öt éven belül állapítja meg.

45. § Ez a rendelet az Európai Unió következő jogszabályainak való megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 76/464/EGK irányelve az egyes, a Közösség vizeibe kibocsátott veszélyes anyagok által okozott szennyezésről,

b) a Tanács 91/271/EGK irányelve a települési szennyvíz kezeléséről,

c) a Tanács 96/61/EK irányelve az integrált szennyezés-megelőzésről és ellenőrzésről,

d) a Tanács 2000/60/EK irányelve a vízpolitika területén a közösségi cselekvés kereteinek meghatározásáról.

A miniszterelnök helyett:

Kiss Péter s. k., a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

1. számú melléklet a 220/2004. (VII. 21.) Korm. rendelethez

A vízszennyező anyagok indikatív listája és a felszíni vizekre veszélyes anyagok köre

A) A fő szennyező anyagok indikatív listája

1. Szerves halogén vegyületek és olyan anyagok, amelyek ilyen vegyületeket alkothatnak a vízi környezetben.

2. Szerves foszforvegyületek.

3. Szerves ónvegyületek.

4. Anyagok és készítmények, vagy ezek lebomlási termékei, amelyekről bebizonyosodott, hogy karcinogén vagy mutagén tulajdonságokkal rendelkeznek, vagy pedig olyan tulajdonságokkal, amelyek kedvezőtlen hatással vannak a szteroidogén, thyroïd, szaporodási vagy endokrin függő funkciókra a vízikörnyezetben vagy azon keresztül.

5. Perzisztens szénhidrogének és perzisztens vagy bioakkumulációra hajlamos szerves toxikus anyagok.

6. Cianidok.

7. Fémek és vegyületeik.

8. Arzén és vegyületei.

9. Biocidok és növényvédő szerek.

10. Szuszpenzióban levő anyagok.

11. Az eutrofizációt elősegítő anyagok (különösen a nitrátok és a foszfátok).

12. Az oxigénháztartásra kedvezőtlen hatással levő anyagok (és az olyan paraméterekkel mérhetők, mint a BOI és KOI).

B) Az I. vagy II. listába tartozó anyagok, anyagcsoportok

⁵² A 43. §-t a 368/2004. (XII. 26.) Korm. rendelet 4. §-a hatályon kívül helyezte.

I. lista tartozó anyagok

1. Higan
2. Kadmium
3. Hexaklórciklohexán (HCH)
4. Széntetraklorid
5. DDT
6. Pentaklórfenol
- 7–10. Aldrin, Dieldrin, Endrin, Izodrin
11. Hexaklórbenzol
12. Hexaklórbutadién
13. Triklórmétán (kloroform)
14. 1,2-diklóretán
15. Triklóretilén
16. Perklóretilén
17. Triklórbenzol

II. lista tartozó anyagok, anyagcsoportok

1. Fémek és vegyületeik
2. Biocidok és az I. listában nem szereplő származékaik
3. A vízi környezetből emberi fogyasztásra kinyert termékekben káros íz- és/vagy szaghatást okozó anyagok és a vízben ilyen anyagokat előidéző vegyületek
4. A szilícium mérgező vagy nem lebomló szerves vegyületei, továbbá a vízben ilyen vegyületeket alkotó anyagok, kivéve azokat, amelyek biológiailag ártalmatlanok, vagy a vízben rövid idő alatt ártalmatlan anyagokká alakulnak át
5. Szervetlen foszforvegyületek és elemi foszfor
6. Lebomló ásványolajok és kőolaj eredetű szénhidrogének
7. Cianidok és fluoridok
8. Az oxigénháztartást károsan befolyásoló anyagok, elsősorban ammónia, nitritek
9. Azbeszt

C) A következőkben felsorolt I. lista tartozó anyagok kibocsátása tilos

1. Hexaklór-ciklohexán (HCH)
2. Aldrin
3. Dieldrin
4. Endrin
5. Isodrin
6. DDT
7. Pentaklórfenol

D) A következőkben felsorolt I. lista tartozó anyagok kibocsátása az alábbi technológiákból tilos

1. Széntetraklorid
 - 1.1. Széntetraklorid gyártás perklórozással (mosást is tartalmazó eljárások és mosással nem járó eljárások)
 - 1.2. Klórmétánok gyártása metán klórozással (beleértve a nagynyomású elektrolitikus klórfélesztést) és metanolból
 - 1.3. Klórozott fluorozott szénhidrogének (CFC) gyártása
 - 1.4. Széntetrakloridot oldószerként felhasználó üzemek (a termékbe való beépülés nélkül)
 - 1.5. Minden egyéb gyártási technológia
2. Hexaklórbenzol (HCB)
 - 2.1. HCB gyártása és feldolgozása
 - 2.2. Perklóretilén (PER) és széntetraklorid (CCl₄) gyártása perklórozással
 - 2.3. Triklóretilén gyártása és/vagy perklóretilén gyártása más eljárással
 - 2.4. Kvintozént és teknazént gyártó üzemek
3. Hexaklórbutadién (HCBd)
 - 3.1. Perklóretilén (PER) és széntetraklorid (CCl₄) gyártása perklórozással
 - 3.2. Triklóretilén gyártása és/vagy perklóretilén gyártása más eljárással
4. Kloroform (CHCl₃)
 - 4.1. Klórmétánok gyártása metanolból vagy metanol és metán keverékéből
 - 4.2. Klórmétánok gyártása metán klórozásával
 - 4.3. Klórozott fluorozott szénhidrogének (CFC) gyártása

5. Triklóretilén (TRI)
 - 5.1. Triklóretilén (TRI) és perklóretilén (PER) gyártása
6. Perklóretilén (PER)
 - 6.1. Triklóretilén (TRI) és perklóretilén (PER) gyártása (TRI-PER) eljárással
 - 6.2. Széntetraklorid és perklóretilén gyártása (TETRA-PER) eljárás
 - 6.3. Klórozott fluorozott szénhidrogének (CFC) gyártása
7. Triklórbenzol (TCB)
 - 7.1. TCB gyártása hexaklórciklohexán (HCH) dehidroklórozásával és/vagy TCB feldolgozása
 - 7.2. Klórbenzol gyártása és/vagy feldolgozása benzol klórozásával

E) Az elsőbbségi és elsőbbségi veszélyes anyagok, anyagcsoportok listája

*2. számú melléklet a 220/2004. (VII. 21.) Korm. rendelethez*⁵³

3. számú melléklet a 220/2004. (VII. 21.) Korm. rendelethez

A szennyvízkibocsátás engedélyezéséhez benyújtandó engedélykérelmi dokumentáció tartalmi követelményei

A) A tartalmi követelményekre vonatkozó általános előírások

A szennyvízkibocsátás engedélyezéséhez az e rendelet 21. § (1)–(3) bekezdéseiben előírt engedélyezési eljárás során a külön jogszabályok szerinti engedélykérő dokumentáció tartalmi követelményeire vonatkozó előírásokat csak új létesítmények vízjogi engedélyezése, új és meglévő létesítmények egységes környezethasználati engedélyezése és meglévő létesítmények felülvizsgálata során kell teljesíteni, továbbá az engedélykérelemnek tartalmaznia kell a B) fejezet szerint meghatározott adatokat is.

B) Meglévő létesítményből kibocsátók engedélyének (vízjogi üzemeltetési, környezetvédelmi, működési, egységes környezethasználati) szennyvízkibocsátással kapcsolatos megújításához, illetve meglévő, a 21. § (3) bekezdés szerinti kibocsátást folytató kibocsátási határértékeinek megállapításához az e rendelet hatálybalépése után benyújtott engedélykérő dokumentációnak a következő adatokat, tervrészleteket kell tartalmaznia:

1. Általában szükséges adatok minden kibocsátóra értelemszerűen vonatkoztatva

1.1. A külön jogszabályban⁵⁴ meghatározott adatok.

1.2. Termelő üzemekből kibocsátók termelésre, gyártástechnológiára vonatkozó, az 1.1. pontban előírtakon túli, egyéb jellemző adatai:

a) a szennyvíz keletkezését eredményező gyártástechnológia, a felhasznált alap- és segédanyagok, az ezekkel összefüggő – az anyagokban előforduló – károsító anyagok fajtái. A termelés jellemző volumen adata, illetőleg a termelési kapacitás;

b) a termelési időszakok időtartama;

c) a szennyvíz keletkezését befolyásoló munkarend, az éves üzemnapok száma;

d) idényben vagy időszakosan működő kibocsátóknál az aktuális idény vagy időszak tartama, jellemzői;

e) több műszakban, eltérő technológiákkal üzemelő kibocsátóknál a szennyvíz műszakonkénti megoszlása;

f) a vízvesztésnek az alkalmazott technológia jellemzői alapján mért vagy számított mértéke;

g) amennyiben az adott gyártási technológiára vonatkozóan a külön jogszabályban technológiai határértékek vannak érvényben, meg kell adni, hogy a folytatott (vagy folytatni kívánt) tevékenység(ek) a jogszabály mellékletében szereplő technológiák melyikével azonosítható (sorszám és pontos megnevezés megjelölésével);

h) több – technológiai határértékkel bíró – gyártási technológia esetében a szennyvízmennyiség megadása technológiai bontásban, m³ /nap mértékegységben. Amennyiben a technológiai határérték(ek) a felhasznált

⁵³ A 2. számú melléklet a Magyar Közlöny 2004. évi 116. számában megjelent helyesbítésnek megfelelő szöveg.

⁵⁴ A használt és szennyvizek kibocsátásának méréséről, ellenőrzéséről, adatszolgáltatásáról, valamint a vízszennyezési bírság sajátos szabályairól szóló 7/2002. (III. 1.) KöM rendelet 3/I. számú mellékletének 1–22. pontja.

anyag vagy termék egységére vetített szennyező anyag mennyiségben van megadva (kg/t), akkor szükséges a felhasznált anyag vagy előállított termék mennyiségének megadása technológiánként.

1.3. Közvetlen bevezetést folytató kibocsátások esetében a befogadó jellemző adatai:

- a) megnevezése,
- b) vízhozamának jellemzői,
- c) vízminőségvédelmi területi kategória szerinti besorolása,
- d) a közvetlen bevezetés helyének szelvény száma, EOVS koordinátái,
- e) a bevezetés jellegének (parti, sodorvonal, hígulási) leírása.

1.4. Szennyvíztisztító telepről való kibocsátással folytatott közvetlen bevezetés esetén szükséges egyéb adatok:

- a) a tisztítótelep lakott területtől való távolsága,
- b) a tisztító telepről való kibocsátásra vonatkozó érvényes vízjogi üzemeltetési engedélyének másolata,
- c) az üzemelés (szennyvíztisztítás) megkezdésének időpontja,
- d) az engedély jogerőre emelkedését követő érdemi, a szennyvíztisztítás hatékonyságát befolyásoló változások ismertetése,
- e) a szennyvíztisztító mértékadó kapacitás (m^3/d ; LE),
- f) a szennyvíztisztító telep jellemző szennyező anyag terhelése,
- g) a szennyvíztisztítási technológia leírása,
- h) az üzemelő tisztító műtárgyak ismertetése,
- i) a szennyvíztisztítás hatásfoka,
- j) a keletkező iszap mennyiségi, minőségi adatai, kezelése, végleges elhelyezése.

1.5. A szennyvízelőkezelő és szennyvíztisztító létesítmények üzemeltetési és kárelhárítási szabályzatának leírása

1.6. A kibocsátás szabályozására vonatkozó, a kibocsátó kérelmét, javaslatát tartalmazó adatok

- a) egyedi kibocsátási határérték kérelmére és a kérelem alátámasztására vonatkozó adatok, ismertetések;
- b) a szennyvízkibocsátás ellenőrzésére vonatkozó adatok
 - mintavételi helyek (önellenőrzési és hatósági mintavétel a nyers szennyvíz és a kibocsátott szennyvíz ellenőrzésére),
 - = keletkezési helyre előírt technológiai határérték ellenőrzési helye,
 - = elkeveredés előtti helyre előírt technológiai határérték ellenőrzési helye,
 - = közcsonnába vagy közös üzemi csatornába vezetésre előírt határérték ellenőrzési helye,
 - = felszíni víz befogadóba való közvetlen bevezetésre előírt kibocsátási határérték ellenőrzési helye,
 - önellenőrzést végző laboratórium megnevezése.

1.7. Benyújtandó egyéb tervrészletek, adatok:

- a) átnézetes helyszínrajz,
- b) telephely részletes helyszínrajz, a szennyvízelvezető, előkezelő, tisztító létesítményekkel,
- c) a szennyvíz-előtisztító, illetve tisztító technológia működési hossz-szelvény,
- d) szennyvízre, szennyvíziszapra vonatkozó – lehetőleg – akkreditált laboratórium által elvégzett önkontroll vizsgálati eredmények,
- e) kapcsolódó engedélyek másolatai (alkalmazási-, környezetvédelmi-, vízjogi-, ÁNTSZ stb.),
- f) az eddig előfordult üzemzavarok, havária események rövid ismertetése.

2. Egyes vízellétesítményekből való kibocsátás esetén az 1.1., 1.3–1.7. pontokban előírtak értelemszerű megadásán túl az engedélykérő dokumentációhoz a következőket is csatolni kell:

2.7. Települési szennyvíztisztítóból való kibocsátás esetén

- a) a telep lakosegyenértékben (60 g BOI 5 /fő/nap) kifejezett szervesanyag eltávolító kapacitása,
- b) nitrifikációra vonatkozó adatok, műtárgyak, tartózkodási idők, berendezések,
- c) denitrifikációra vonatkozó adatok, műtárgyak, tartózkodási idők, berendezések, használt vegyszerek megnevezése, mennyisége,
- d) foszfor eltávolításra vonatkozó adatok, műtárgyak, tartózkodási idők, berendezések, használt vegyszerek megnevezése, mennyisége,
- e) a telep lakosegyenértékben (60 g BOI 5 /fő/nap) kifejezett szervesanyag terhelése,
- f) csatornamű hulladékok mennyiségére, minőségére, kezelésére vonatkozó adatok.

2.8. Szivattyútelepről való közvetlen bevezetést folytató kibocsátás esetén

- a) felszíni vízbe való bevezetésre vonatkozó érvényes vízjogi üzemeltetési engedély másolata,
- b) az engedély jogerőre emelkedését követő érdemi, a kibocsátást befolyásoló változások ismertetése,
- c) a kibocsátott szennyvíz mennyiségére és minőségére vonatkozó (önellenőrzési) adatok,
- d) egyéb csatornamű hulladékok mennyiségére, minőségére és ártalmatlanítására vonatkozó adatok,
- e) üzemeltetési szabályzat,

f) kárelhárítás szabályzat.

2.9. A végpontján szennyvíztisztító teleppel nem rendelkező szennyvízelvezető hálózathálóból (szabadkiömlőből) való közvetlen bevezetés esetén

- a) a kibocsátási pont érvényes vízjogi üzemeltetési engedélyének másolata,
- b) az engedély jogerőre emelkedését követő érdemi, a kibocsátást befolyásoló változások ismertetése,
- c) a kibocsátott szennyvíz mennyiségére és minőségére vonatkozó (önellenőrzési) adatok,
- d) kárelhárítási szabályzat.

3. Amennyiben a meglévő létesítményből kibocsátást folytató vízjogi engedélyköteles kibocsátó nem rendelkezik érvényes vízjogi üzemeltetési engedéllyel az 1., 2. fejezetekben előírtak értelemszerű alkalmazásával megadott adatokon túl a következőket is csatolni kell az engedélykérő dokumentációhoz:

3.7. Amennyiben a kibocsátó már nyújtott be engedélykérelmet, de annak elbírálására még nem került sor

a) szennyvíztisztító telepről való kibocsátás esetén

- aa) a vízjogi létesítési engedély másolata,
- ab) a benyújtott engedélykérő levél másolata,
- ac) a hatóság által előírt hiánypótlás;
- b) szivattyútelepről való, illetve szabadkiömlőből való közvetlen bevezetés esetén
- ba) a benyújtott engedélykérő levél másolata,
- bb) a hatóság által előírt hiánypótlás.

3.8. Amennyiben a kibocsátó nem nyújtott be engedélykérelmet

a) szennyvíztisztító telepről vagy szennyvíz-előtisztító (kezelő) létesítményből való kibocsátás esetében

– a külön jogszabályban⁵⁵ előírtak;

b) szivattyútelepről való közvetlen bevezetés esetében

- a vízgyűjtőterület jellemzése,
- a vízgyűjtőterületen működő, a környezetre potenciális veszélyt jelentő, nagyobb ipari szennyvízkibocsátók megnevezése, ezen kibocsátók szennyvizeinek jellemzése,
- a vízgyűjtőterületen leeresztett települési folyékony hulladék mennyisége, minősége,
- a szivattyútelep műtárgyainak és berendezéseinek leírása, vázlatrajza;
- c) szabadkiömlőből való közvetlen bevezetés esetében
- a vízgyűjtőterület jellemzése,
- a vízgyűjtőterületen működő, a környezetre veszélyt jelentő, nagyobb ipari szennyvízkibocsátók megnevezése, ezen kibocsátók szennyvizeinek jellemzése,
- a vízgyűjtőterületen leeresztett települési folyékony hulladék mennyisége, minősége.

⁵⁵ A vízjogi engedélyezési eljáráshoz szükséges kérelemről és mellékleteiről szóló 18/1996. (VI. 13.) KHVM rendelet 2. §-ban.